

DZYAN KİTABI

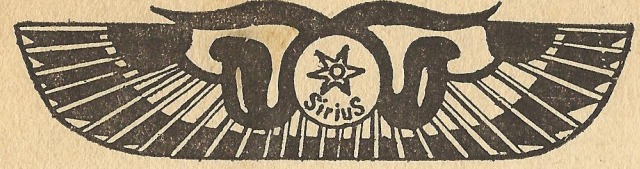
(-KADİM KUTSAL ÖĞRETİ-)

KOSMOGENESIS

- Yedi Yüce Rab
- Kozmik Yaratıcılar
- İlksel Yediler
- Kozmik İnşaatçılar
- Kendiliğinden Varolan Rab
- İlksel Formlar Âlemi
- Işık Oğulları'nın Ordusu
- İlk İlâhi Âlem
- Kainat'ın Ruhı
- Varoluş'un Tek Formu
- «Geçiş Yok» Çemberi
- Varoluş'un Sebepleri
- Formsuz Düşünce Kâinatı

ANTROPOGENESIS

- Rablerin Rabbi
- Parlayan Yüziü Rab
- Alev Rableri
- Kara Bilgelik Rableri
- İlksel İlâhi Soy
- İlk İlâhi Krallar
- Yılanlar Irkı
- Gezegenel Ruhlar
- Sûret-Gölge Irkı
- Mu Uygarlığı
- Atlantis'liler
- Yedi Tâli Irk
- Dünya Tufanları

DZYAN KİTABI

(-KADİM KUTSAL ÖĞRETİ-)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

a — **Kozmogenezis** : (Sadıklar Plânı ... 26-2-1971 ... C-8)

«Kutsal Metinlerinizde bahsedilen Yaradılış hangi yaradılıştır?

«O yaradılış, ancak Evren'in minicik bir noktasının yaradılışının yarım yamalak izahından başka bir şey değildir.

«Hiç bir varlık, Mutlak Yaradan'ın Yaratma İstek ve Fiili'ni anlayacak ve aktaracak derecede yüksek değildir.

«Hiç bir varlık, bu Yaradılışı anlayacak kadar bir havsalaya malik olmamıştır.»

b — **Antropogenezis** : (Sadıklar Plânı ... 7-8-1970 ... C-9)

«Kâinatlar'da mevcut olan varlıkların kâffesi (hepsi), Yüksek bir Ruhsal Organizasyon tarafından 'birer tez' olarak meydana getirilmiştir.

«Bunun altında şu hakikat yatar:

«Yüksek Kâinat Kanunları'nı ve İlâhi Prensipler'i benimsemiş ve bunları nefsinde tatbik etmiş olan bir varlık, bir Ruh Varlığı, maddeyi her türlü varyasyonu içerisinde istimal edebilir ve bunu kendi iradesine bağlı olarak muhtelif terkip ve sentezlerle tanzim edebilir.»

Birinci Baskı : Temmuz 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

DZYAN KİTABI VE GENEL KANITLAR

a — Dzyan Kitabı ve J.H. Brennan'ın Açıklaması

b — Dzyan Kitabı ve E. von Däniken'in Açıklaması

c — Dzyan Kitabı ve Andrew Tomas'ın Açıklaması

2. BÖLÜM

DZYAN KİTABI VE GENEL VERİLER

a — 'İsis' Kitabında Bahsedilen Dzyan Kitabı

b — Dzyan Kitabı'nın, İlk Orijinal'den Çevrilmesi

c — Dzyan Kitabı'ndaki Yaradılış Sembolleri

d — Dzyan Kitabı ve Gizli Öğreti Kaynakları

3. BÖLÜM

DZYAN KİTABI'NDA KOZMOGENEZİS

Dzyan 1. Bölüm... 7 Kıta

a — Dzyan 1. Bölüm 7 Kıta'nın Yorumları

b — Dzyan Kıtaları ve Genel-Özel Anlatılar

c — Dzyan Kıtaları ve Bilgisi-dışı Yaradılış

4. BÖLÜM

DZYAN KİTABI'NDA ANTROPOGENEZİS

Dzyan 2. Bölüm... 12 Kıta

a — Dzyan 2. Bölüm 12 Kıta'nın Yorumları

Ek - 1

DZYAN TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ

Ö N S Ö Z

Kutsal Kitaplar, dünya planetini sevk ve idare eden Yüksek Ruhsal Plânlar tarafından, evrimi yolunda ilerlemesi için beşeriyete, devre ve devre indirilen İlâhî Bilgiler'dir. Bu bilgiler, şu uçsuz bucaksız madde Kâinatı içinde, varlıkların, en ideal şekilde ve ana yolda ilerleyerek, evrimleşmelerini sağlamak içindir.

Kutsal Kitaplar, genellikle üç ana esası işleyerek ve ihtiva ederek hazırlanırlar: Geçmişin bilgisi, şimdinin bilgisi, geleceğin bilgisi... Varlıklardan, bu üçünün sentezini yaparak, şimdiki öylece yaşamak, yorumlamak ve geleceği de böylece hazırlamaları istenir. Bu bir kural uygulamadır.

Kutsal Kitaplar, yeryüzü beşeriyeti için, bir ve ortak olan bir evrim tedrisatı'nın gerçekleştirilmesi için, birbirinden daha mütekâmil olan bilgileri kapsamak suretiyle indirilir. Bu ise, doğaldır. Çünkü, beşeriyetin ilerleyen evrimi ve bunun sonuçları, üstteki hususu gerektirir.

Dzyan Kitabı, en eski kutsal kitaplar'dan biri olmakla birlikte, diğer tümü gibi, pek çok tahrifata uğratılmıştır. Bunun beşeri açıdan nedeni, durulmamış ve fırtınalı kişiliklerin ve olgunlaşmamış bilinç-idrâklerin, bunları sürekli tahrif etmeleri yüzündendir. Gene de, geçmişteki kozmik ve antropolojik olayların neler olabileceklerine ve nasıl olduklarına ilişkin belirli temel bilgileri veren Dzyan Kitabı, geçmişin esas ve en doğru bilgilerinin ortaya çıkacağı yakın gelecekteki bilgi günleri için bir hazırlık olması bakımından önemlidir. Ve bilgi'nin en yüksek ve doğruları, tüm beşeriyete, en yüce kutsal kitap olan Bilgi Kitabı ile verilecektir.

1. BÖLÜM

DZYAN KİTABI VE GENEL KANITLAR

Bu bölümde, Dzyan Kitabı'nın mevcudiyetine ilişkin kesin kanıtlar bulunmaktadır. Kaldı ki, aynı konuları ihtiva eden, daha pek çok Semavî Kitaplar daha vardır. Ve hepsi, aynı kadim konu ve bilgileri, ortak ifadelerle vermektedirler. Çünkü, Kâinat'ın kuruluşu, dünya'nın geçmişi ve dünya üzerinde beşeriyetin ortaya çıkarılışı tek ve biriktir. Bu yüzden, her Semavî Kitap, bu biriklik olayı, hep aynı bilgi ve ifadelerle anlatacaklardır.

a — Dzyan Kitabı ve J. H. Brennan'ın Açıklaması

Mme Blavatsky, 1888 yılında, «Gizli Öğreti» [Secret Doctrine] adını taşıyan iki ciltlik başyapıtını yayımladığı zaman, Doğu'nun Ezoterik Tradisyonu'nu tüm dünyaya tanıtmış oluyordu. Yaklaşık on yıl önce, bu yapıt üzerinde çalışmaya başladığında, kendisinin açıkladığına göre, önünde, hemen hemen tahayyül edilemeyecek kadar kadim olan bir 'el yazması metin' [manuscript] duruyordu. Bu 'el yazması metin', kâğıt, parşömen ya da hatta papirüs üzerine dahi yazılmış değildi; artık unutulmuş olan ve çağlar öncesine ait bir işlem ile su'yun, ateş'in ya da küflenmeden ötürü çürüme'nin etkilerinden korunmuş olan bir 'palmiye yaprakları tomarı'ndan oluşuyordu. Bu tomar, bir kısmı yazılardan, bir kısmı da sembollerden meydana gelen ve Doğu'nun en kadim ve en gizli Kozmolojisi'ni (1) özetleyen tarih-öncesi'ne ait bir dökümanın günümüze kadar gelen bir kopyasıydı. Bu el yazması metne «Dzyan Kitabı» deniliyordu.

Bu kitabın, gerçekte, Mme Blavatsky'nin imajinasyonu dışında mevcut olmadığı iddiasını gütmek bir ara moda hâline (!) geldiyse dahi, daha sonradan, Kitabın

İbranice bir versiyonunun ortaya çıkmasıyla birlikte, Mme Blavatsky'nin yazılarının ne denli gerçek olduğu da anlaşılmış oldu (2).

Mme Blavatsky, «Gizli Öğreti» adlı yapıtını hazırlarken, yavaş bir tempoda, fakat 'itici bir gücün' tesiri altında hiç durmadan yazıyor, yazıyordu. «Kendi zevkini tatmin için» çalışmadığını söylemişti. Kendisinin bağlı olduğu «Üstadlar», bu saklı Bilgi'nin artık beşeriyete verilmesinin gerekliliği üzerinde duruyorlar ve bunu gerçekleştirmek işinin de Mme Blavatsky'nin Vazifesi olduğunu belirtiyorlardı. Mme Blavatsky, okunmayacak kadar küçük olan el yazısıyla dahî 300 sayfayı aşan uzun bir 'giriş' bölümünden sonra, «Dzyan Kitabı»nın ilk 7 Kıtası'nı çevirmişti — bu, Kitab'ın, herhangi bir Batı diline yapılan ilk çevirisi oluyordu. Ancak, Blavatsky'nin kendisinin de kabûl ettiği gibi, bu Kıtalar, İngilizce çeviriyle dahî, hiç de kolay anlaşılacak gibi değildiler. Ne varki, Mme Blavatsky'nin Tibetli Üstadları'ndan gördüğü eğitim, kendisinin, en karmaşık ifadeleri dahî yorumlayabilmesini mümkün kılıyordu.

b — Dzyan Kitabı ve E. von Däniken'in Açıklaması

İçî sembolik işaretlerle dolu olan «Dzyan Kitabı»nın yaşını kimse bilmemektedir. Aslının, dünyadan da eski olduğu söylenir. Yine bir söylentiye göre, Dzyan Kitabı, geçmişte, öylesine bir mükness gücüne sahipti ki, onu eline alan 'seçilmişler', anlatılan olayların gözlerinin önünden geçtiğini görüyor, aynı zamanda, lisanslarındaki kelimeler yeterliyse, ritmik biçimde yayılan itici güçler aracılığıyla, Kitap'ta anlatılanları kavrayabiliyorlardı (3).

Bu «Gizli Öğreti», binlerce yıl Tibet'te kesin sır olarak saklanmıştı. Bilgisiz kişilerin elinde bu öğretinin çok büyük ölçüde tehlikeli olacağı söylenirdi. Asıl Kitap

(—hâlâ var olup olmadığı bilinmemektedir—) kuşaklar boyu kelime kelime kopya edilmiş ve 'seçilmişler' tarafından yeni kayıtlar ve yeni bilgiler eklenerek genişletilmişti.

Dzyan Kitabı'nın «Himalayalar-ötesi Bölge»de ortaya çıktığı ileri sürülür. Kitab'ın Öğretisi, bilinmeyen yollarla, Japonya, Hindistan ve Çin'e ulaşmış, ihtiva ettiği düşüncelerin izlerine Güney Amerika efsaneleri arasında bile rastlanmıştır. Günümüz Kıta Çin'inin batı kesimindeki Kun-Lun ve Altay dağ sıralarındaki geçitler ve boğazlarda gizlenen Kardeşlik Örgütleri, aşırı büyüklükteki kitap koleksiyonlarına gözcülük ederler. Bunlar, gözden ırak tapınaklarda yaşarlar. Edebiyat hazinelerini, yeraltı hücreleri ve geçitleri saklar (4). Dzyan Kitabı da böyle emin yerlerde gizleniyordu. Hristiyanlığı yayan misyonerler, bu Gizli Öğreti'yi, bilenlerin hafızalarından silmek için ellerinden geleni yapmışlardı. Ancak, bütün çabaları sonuçsuz kalmış, Gizli Öğreti'yi ihtiva eden kitaplar, kuşaktan kuşağa ağız yoluyla geçmeye devam etmişti.

Yabancı ülkelerde bu Kitap'tan söz edildiğini birçok kez duydum, ama Kitab'ın 'gerçek' kopyasını görmüş bir kişiyle hiçbir zaman tanışmadım [:Däniken]. Dzyan Kitabı'nın korunan, daha doğrusu bilinen bölümleri, Sanskrit çeviriler biçiminde bütün dünyaya yayılmıştır. Bu önemli Gizli Öğreti, Başlangıç'tan beri var olan Kadim Kelâm'ı, «Yaradılış'ın Formülü»nü vermekle kalmaz, Beşeriyet'in milyonlarca yıllık Evrimi'ni de (5) belirli bölümlerde anlatır.

Söz konusu bölümlerde, dünyada önce, akıl ve zekâdan yoksun olan, kemiksiz, lastik gibi yaratıkların yaşadığı anlatılır. Bu varlıkların, 'bölünme' yoluyla çoğaldıkları belirtilir. Bu çoğalmanın sonucu olarak barışçı ve nazik bir varlık türü ortaya çıkmıştır. Bunlar sâkin,

mutlu bir dönem geçirdiler. Ancak, daha sonra çok değişik türden bir Devler Irkı gelişti. Bu Devler, hem erkek hem de dişiydiler. Cinsiyetlerin ayrılmasından sonra ise, dişi hayvanlar ile kurulan ilişkiler sonucunda, korkunç görünüşlü canavarlar doğdu. Bu canavarlar, çoğalma yöntemlerini değiştirme gücünden yoksundular ve gün geçtikçe hayvanlara daha çok bağlanır oldular ve zekâları iyice körlendi.

Dzyan Kitabı'nın, bugünkü Küba ve Florida dolaylarında batmış olan çok geniş kara parçalarından söz ettiği söylenir. Bugüne kadar efsanevî Atlantis'in nerede olduğu bulunamamıştır. Atlantis'le, Dzyan Kitabı'nda anlatılan Batık Ülkeler'in aynı olması çok muhtemeldir.

c — Dzyan Kitabı ve Andrew Tomas'ın Açıklaması

Görülüyor ki, «*Galaktik Kültür'ün Evrensel Mesale-tutucuları*»nın eylemleri, Asya'nın bazı nadir kitaplarına da konu olmaktadır. L. Austine Waddell, 1903 yılında Gyantse'deki (Tibet) bir manastırı ziyaret ettiğinde, kendisine, Budizm'in bilinen yazılarından ve ayrıca, rahiplerce dahî bilinmeyen yapıtlardan oluşan devasa bir kütüphane gösterilmişti. 1966 yılında da ben [:Andrew Tomas], Himalayalar'daki Darjeeling yakınındaki Ghum Manastırı'nı ziyaret ettim. Bu manastırda çekici olan asıl obje, alnına, yumurta cesametinde muazzam bir elmas yerleştirilmiş olan dev gibi bir Buddha heykelidir. Ancak, daha da şaşırtıcı gelen husus, güvercin yuvası biçimindeki raflarda depolanan ve son derece kadim olan yüzlerce tomarın ve el yazması metnin mevcudiyetiydi. Bu Tibet tomarlarının bazılarının geçmişi ve muhtevası hakkında lamaların hiçbir fikri yoktu. Bazı değerli kitapların ise, bu manastırın baş-lama'sı tarafından, «*çağlar öncesinin bilgeliğinin mücevherlerini korumak*

amacıyla», 1920'lerin başlarında, Tibet'teki, tecrit edilmiş olan bir inziva köşesine götürüldüğünü öğrendim (6). Geçirdiğim bu tecrübeye dayanarak, Mme Blavatsky'nin, 100 yıl kadar önce, güney Tibet'te, Himalayalar'daki bir inziva yerinde gizemli «*Dzyan Kitabı*»nı keşfetmiş olabileceğini kabul ederim.

Senzar lisanında yazılmış olan bu kadim el yazması metnin bazı Kıtaları'nda, Kozmik Uygarlaştırıcılar'ın Yeryüzü'ne yaptıkları bir '*keşif ziyareti*' tasvir edilmektedir. Söz konusu Kıtalar'da (7), ilkel beşerin gelişimine ivme kazandırmak için, bir başka planetten [ya da yıldızdan] gelen «*Kozmik Kültür-taşıyıcıları*»nın Yeryüzü'ne gelişleri anlatılmaktadır...

2. BÖLÜM

DZYAN KİTABI VE GENEL VERİLER

Bu bölümde, Dzyan Kitabı'nın İlk Orijinali ve oradan bu yapıttaki kısa 2 kısmının nasıl alındığı anlatılmaktadır. Kuşkusuz, kozmogenezis ve antropogenezis, böylesine kısa metinler içinde anlatılamayacak kadar devasadırlar. Öte yandan, bu konuların ana bilgileri ortaya konularak, ayrıntılar ile bütünleştirilmeleri gerekmektedir. Böylece, genelden ayrıntılara doğru bir esaslı gidiş olabilir. Ve en doğrusu da budur.

a — 'Isis' Kitabında Bahsedilen Dzyan Kitabı

«Isis»in [Mme Blavatsky'nin, «*Aşıkâr Edilmiş İsis*» adlı kitabının] Birinci Cildi, «*kadim bir kitap*»a yapılan bir atıfla başlar:

«[Bu kitap] öylesine kadimdir ki, günümüzün antikacıları, sayfalarını ne kadar gözden geçirirlerse geçirsinler, üzerine yazıldığı bezin mahiyeti hakkında pek bir karara varamayacaklardır. Şimdi mevcut olan tek 'orijinal kopya'dır. Okült bilgiler üzerine [yazılmış] en eski İbranice döküman olan Siphrah Dzeniouta dahi bu kitaptan derlenmiş ve bu işlem, söz konusu kitabın artık ebedî bir kutsal emanet olarak müitalâa edildiği bir sırada [gerçekleştirilmiştir]. Bu kitabın içindeki resimlerden biri, ışıyan bir yay şeklinde 'Adem'den neşrolan İlâhi Öz'ü temsil eder. Bir daire oluşturacak şekilde yol alan bu kutsal parıltı, çemberinin en üst noktasına eriştikten sonra, tekrar geriye bükülür ve 'girdabı' içerisinden daha yüksek bir beşeriyet türü getirerek, yeryüzüne döner. Gezegenimize yaklaştıkça, Neşriyat da giderek daha gölgeli bir hâle gelir, ta ki, yere değmesiyle birlikte, kapkaranlık bir hâle dönüşmesine kadar.» (8)

Bu «son derece kadim Kitap», Kiu-ti'nin birçok cildinin derlendiği 'orijinal yapıt'tır. Sadece Kiu-ti ile

Siphrah Dzeniouta değil, İbrani Kabalistler'in Hz. İbrahim'e atfettikleri *Sepher Jezirah* (?), Çin'in ilkel İncili olan *Shu-king* kitabı, Mısır'ın *Thoth-Hermes* kutsal ciltleri, Hindistan'ın kutsal metinleri *Puranalar* ve Kaldeiler'e ait *Rakamlar Kitabı* ile *Pentateuch*'un kendisi, hepsi de o 'tek küçük kaynak cilt'ten türemişlerdir. Tradisyona göre, Beşeriyet'in (bizim de dahil olduğumuz) 5. Irkı'nın taa başlangıcında, İlâhi Varlıklar'ın Orta Asya'daki Işığın Oğulları'na dikte ettirdikleri sözlerinden, 'gizli inisiyatik lisan' olan «*Senzar*» (10) lisanı ile tespit edilmişti. Bu Kitab'ın lisanının (Sen-zar), her ülkenin inisiyelerince bilindiği bir devir vardı, ki o zamanlar, kayıp kıta Atlantis'in sakinleri bu lisana ne kadar vakıf idiyse, [örneğin] Toltec uygarlığının ataları da o kadar anlayabiliyorlardı. Atlantisliler, bu lisanı, 3. Irk'ın ermişleri olan «*Manuşiler*»den miras edinmişler, Onlar da, doğrudan, 2. ve 1. Irklar'ın «*Devalar*»ından [Dhyān Chohanlar'dan] öğrenmişlerdi. «Isis»ten yapılan alıntıda bahsedilen «*resim*», bu Irklar'ın evrimine ve bizim de dahil olduğumuz 4. ve 5. Irk Beşeriyeti'nin Vaivasvata Manvantara'daki (11) evrimine değinmektedir. Bu resim, herkesin rahatlıkla anlayabileceği gibi, semboliktir ve başlangıçtan bu yana, 'esas'ı kapsar. «*Kadim Kitap*», Kozmik Evrim'i tarif ettikten ve Yeryüzü'ndeki her şeyin, fizik beşer de dahil olmak üzere, kökenini açıkladıktan sonra, Birinci'den Beşinci (bizim) Irk'a kadar, beşerî ırkların hakikî tarihini vererek, orada durur. Tam 4989 yıl önce (12), ışıyan «*Güneş-tanrı*»nın, bir zamanların yaşayan kahramanı ve devrimcisi Krişna'nın ölümünde, yani Kali-Yuga'nın başlangıcında biter.

Fakat, bir Kitap daha vardır. Sahiplerinden hiçbirisi, Kara Çağ ile birlikte doğduğu ve ancak onun yaşında, yani aşağı yukarı 5000 yıllık olduğu için bu Kitab'a çok

kadim bir kitap gözüyle bakmazlar. Bundan dokuz yıl kadar sonra ⁽¹²⁾, ilk beşbin yılın, büyük Kali Yuga devresi ile başlayan ilk devresi sona erecek. Sonra, O Kitab'ın (Kara Çağ için kehanetsel kayıtların I. Cildi'nin) ihtiva ettiği son Kehanet de tamamlanacaktır. Çok beklememize gerek yoktur ve çoğumuz, Yeni Devre'nin Ağarışı'na tanık olacaktır. Yeni Devre'nin Ağarışı'nın sonunda, ırklar arası pek çok hesaplaşmalar yer alacaktır. Kehanetler'in, Buddha'nın yüce halefi Sankarâchâr-ya'nın zamanından beri hazırlanmakta olan II. Cildi hemen hemen hazırdır.

b — Dzyan Kitabı'nın, İlk Orijinal'den Çevrilişi

Orijinal [metnin], bilmece gibi gelen üslûbu ve kelimeleri ile, kadim ifade tarzının kullanılması konuyu daha da zorlaştıracığı ve bu da en azından yararsız olacağı için, her bölümün tezini oluşturan Kıtalar, baştan sona kadar, modern çeviriler hâlinde verilmiştir. «*Dzyan Kitabı*»nın orijinal «*Senzar Yorumları ve Açıklamaları*»nın Çince -Tibetçe ve Sanskrit çevirilerinden yapılan alıntılar, ilk kez, bir Batı lisanında [İngilizce olarak] sunulmaktadır.... Burada, sadece, Kıtalar'ın belirli parçaları verilmiştir. Komple hâlde yayımlandıkları takdirde, en yüksek seviyeden birkaç Okültist'in haricinde, hiç kimse tarafından anlaşılamayacaklardı.... Okumayı kolaylaştırmak ve sık sık dipnotlara başvurulmasını önlemek için, metinler ile açıklamaların harmanlanmasının daha iyi olacağı düşünülmüş, özel isimlerin ve çevrilemez olan terimlerin verilmesinin kaçınılmaz olduğu durumlarda, orijinallerin verilmesi yerine, Sanskrit ve Tibetçe karşılıklarının kullanılması yoluna gidilmiştir....

c — Dzyan Kitabı'ndaki Yaradılış Sembolleri

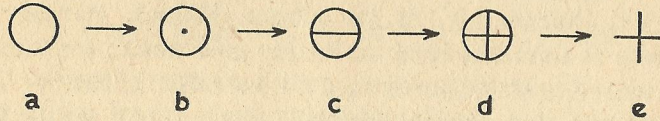
Yazar'ın [:Mme Blavatsky'nin] önünde, Kadim bir El Yazması Metin (— bilinmeyen, kendine özgü belirli bir işlemle, su, ateş ve hava'dan etkilenmeyecek bir hâle

getirilmiş olan bir 'palmiye yaprakları tomarı'—) durmakta. Birinci sayfada, mat, siyah bir fon üzerinde, lekesiz, bembeyaz bir Disk var. Bunu izleyen sayfada, aynı Disk [var], ancak [bu kez, içerisinde yer alan] merkezî bir nokta ile birlikte. Birinci [sembolün], hâlâ daha uyumakta olan Enerji'nin [yani] «*Kelâm'ın ilerki Sistemler'deki neşriyatı*»nın gene uyanmasından önce, Ebediyet içerisindeki Kozmos'u temsil ettiği, müritlerin bildiği bir husustur. Daha önce lekesiz olan Disk'in, [yani] «*Pralaya'daki Mekân ve Ebediyet*»in içindeki 'nokta' ise, farklılaşmanın oluşumunu belirler. Bu, Dünyasal Yumurta'nın içindeki Nokta'dır; Dünyasal Yumurta'nın içindeki 'tohum'dur, ki bu tohum, Kâinat, Her-Şey ve sınırsız ve devresel Kozmos hâline gelecektir; bu tohum, devresel olarak ve sırayla, gizil ve aktif hâldedir. Tek Daire, her şeyin onun içinden çıktığı, her şeyin ona döndüğü İlâhi Birlik'tir. Daire'nin Çevresi (—beşerî zihnin sınırlılığı karşısında, son derece sınırlı bir sembol olarak—) hiçbir zaman idrâk edilemez olan, İdeal Varlığı; Daire'nin düzlemi ise, Kâinat Ruhunu belirler. Ancak, her ikisi, Bir'dir. Sadece Disk'in yüzünün beyaz ve tüm fonun siyah olması açıkça göstermektedir ki, Disk'in düzlemi, hâlâ daha loş ve puslu olmasına rağmen, beşeriyetin edinebileceği yegâne Bilgi'dir. Manvantara'ya ait tezahürler de işte bu düzlem üzerinde başlar; çünkü, Pralaya sırasında, gelecekteki her Kozmogoni ⁽¹³⁾ ile Teogoni'nin ⁽¹⁴⁾ plâm'ını içeren İlâhi Düşünce işte bu Kâinat Ruhunun içinde uyur.

.....

Birinci resim, yalın bir disk: [Bkz: Şekil - 1/a]; Kadim Sembol'ün ikinci resmi ise, içinde bir nokta bulunan bir disk'tir [Bkz: Şekil - 1/b]. Disk'teki nokta, her daim ebedî olan mahiyetin devresel tezahüründeki ilk farklılaşma ... ya da soyut Mekân içerisindeki potansi-

yel Mekân'dır. Kadim Sembol'ün ikinci safhasında, nokta, disk'in çapına dönüşür: [Bkz: Şekil-1/c]. Artık, her şeyi, kuşatan Mutlak Sonsuzluğun içerisindeki İlâhi bir kusursuz ve saf Tabiat Ana'yı sembolize eder. Çap hattı, dikey bir hat ile kesildiğinde dünyasal hac hâline gelir [Bkz: Şekil-1/d]. Beşeriyet, üçüncü kök-ırkı'na ulaşmıştır; bu, beşerî yaşamın kökeninin başlamasına ilişkin işarettir. Dairenin çevresi ortadan kalktığına ve sadece hac [Bkz: Şekil-1/e] kaldığına, bu, beşerin maddeye düşüşünün tamamlandığına ilişkin işarettir ve Dördüncü İrk başlar.

Şekil — 1

d — Dzyan Kitabı ve Gizli Öğreti Kaynakları

Kadim çağların «Gizli Öğreti»sinden birkaç temel hakikâtin özetinin, son derece derin bir sessizliğin ve gizliliğin güdüldüğü binyılların sonrasında, artık, ışığa çıkarılması için izin verilmiş bulunmaktadır. «Birkaç hakikât,» diyorum [:Mme Blavatsky], çünkü, söylenmemesi gerekenler ne böyle yüz tane cildin içerisinde ihtiva olunabilir ne de şimdiki nesle verilebilirdi. Fakat, şimdi verilen kadarı dahî, bu hayati hakikâtlere ilişkin olarak tam bir sessizliğin mevcudiyetinden daha iyidir....

Tüm yapıtın doğruluğuna ve güvenilirliğine karşı en büyük ve ayrıca en ciddi itiraz, baştaki Kıtalar olacaktır: «O Kıtalar'ın ihtiva ettiği ifadeler nasıl doğrulanabilir ki?» Gerçekten de, bu ciltlerde alıntı yapılan Sanskrit, Çin ve Moğol yapıtlarının büyük bir bölümünün Doğubilimciler tarafından bilinmesine karşılık, 'esas yapıt' (Kıtalar'ın ait olduğu Kitap) Avrupa Kütüphaneleri'n-

de bulunmamaktadır. «Dzyan Kitabı» [ya da «Dzan» (15)]. Filologlarımız tarafından hiç bilinmemekte ya da her halükârda şimdiki adı altında hiç işitilmemiş bulunmaktadır. Bu, muhakkak ki, resmi Bilim'in salık verdiği araştırma metodlarını izleyenler için büyük bir sorundur; ancak, Okültizm öğrencilerinin ve her hakikî Okültist'in açısından pek de önemli sayılmaz. [Dzyan Kıtaları'nda] verilen Öğretiler'in ana bölümü, bazıları halihazırda çevrilmiş (ve her zamanki gibi, yorumlarında çarpıtılmış) olan, diğerleri ise hâlâ daha sıralarını bekleyen yüzlerce ve binlerce Sanskrit El Yazması Metinler'in her yanına dağılmış bir halde bulunur. Dolayısıyla, her araştırmacı, bu ciltlerde geçen ifadeleri doğrulamak ... şansına sahiptir. Birkaç yeni husus (ki bunlar da sadece, inisiye olmayan Doğubilimciler için yenidir) ile [Dzyan Kitabı'nın Orijinal] Yorumları'ndan aktarılan paragrafları izlemenin zor olduğu görülecektir. Öğretilerden bazıları da şimdiye kadar ağızdan ağıza aktarılmıştır. Ne varki, bunlar dahî, Brahmanik, Çin ve Tibet mabet-yapıtlarının sayısız ciltlerinde her fırsatta ima edilmektedirler.

Kesin olan husus şudur ki, Merkezi, Himalayalar'ın ötesinde yer alan ve şubelerine Çin, Japonya, Hindistan, Tibet ve hatta Güney Amerika'nın yanı sıra, Suriye'de dahî rastlanabilen birkaç 'ezoterik okul'un üyeleri, ellerinde, El Yazması Metinler ve basılmış metinler hâlinde, kutsal ve felsefi yapıtların 'tümünün' ve aslında, yazı sanatının başlangıcından beridir, ideografik hiyeroglif'lerden Cadmus'un ve Devanagari'nin alfabelerine kadar, tüm lisan ya da yazı karakterlerinde yazılmış olan tüm yapıtların bulunduğunu ileri sürerler.

.....

Özetle, «Gizli Öğreti», kadim ve tarih-öncesi dünyanın, dünya çapında yaygın olan diniydi. Yaygınlığının

kanıtları, tarihinin gerçek kayıtları, niteliğini ve her ülkedeki mevcudiyetini gösteren komple bir dökümanlar zinciri ve büyük üstadlarının tümünün öğretisiyle birlikte, bugüne kadar, Okült Kardeşliğe ait olan gizli yeraltı kütüphanelerinde (4) mevcut olagelmıştır.

Yukarıdaki ifade, aşağıdaki hususlar mütalâa edildiği takdirde daha da inanılır bir hâle gelecektir:

— İskenderiye Kütüphanesi yok edildiğinde, kurtilan binlerce kadim parşömeden bahseden tradisyon (6):

— Akbar'ın saltanatı sırasında Hindistan'da kaybolan binlerce Sanksrit yapıt:

— Gerçek kadim metinlerin, kendilerini anlaşılır hâle getiren yegâne unsur olan yorumlarıyla birlikte (—ki, binlerce cilt tutmaktadır—) uzun zamandan beridir, inançsız ellerin menzilinın dışarisına çıktığını söyleyen, dünya çapındaki Çin ve Japon tradisyonu;

— Babil'in, külliyetli miktardaki kutsal ve okült yapıtlarının yok oluşu;

— Mısır'ın hieroglif kayıtlarının binlerce muammasını çözebilecek tek unsur olan 'anahtarlar'ın kayboluşu;

— Veda'yı anlaşılır hâle getirebilecek yegâne öge olan gerçek gizli yorumların, inançsız gözler için artık görünemez olmalarına karşılık, gizli yeraltı mağara ve odalarında 'inisiyeler' için saklı tutulduklarına dair Hint tradisyonu;

— Buddhistler arasındaki, kendi Kutsal Kitapları'na ilişkin olan benzer inanç.

Okültistler, bütün bunların, mevcut olduklarını, ancak, daha aydınlanmış olan belirli bir çağ'da tekrar ortaya çıkarılmak üzere, Batılılar'ın çapulcu ellerinden korunduklarını ileri sürmektedirler.

.....

Bu ciltlerde verilenler, yazılı öğretilerden olduğu kadar, ağızdan ağıza intikâl etmiş olan öğretilerden de seçilmiştir. Ezoterik öğretilerin ilk bölümü, etnolojinin (16) bilmediği bir halk'ın kayıtları olan Kıtalar'a dayanmaktadır. Bu kıtalar'ın, filoloji'nin (17) tanıdığı lisan ve diyalektler listesinde mevcut olmayan bir lisan da yazıldığı iddia edilmektedir; bilim tarafından kabul edilmeyen bir Kaynak'tan (Okültizm'den) neşroldukları söylenmektedir; dahası, bu Kıtalar, istenilmeyen Hakkâtler'den nefret eden ya da savunacakları kendilerine özgü belirli bir 'hobi'leri olan tüm kişilerin, beşeriyetin gözleri önünde sürekli olarak kötüledikleri bir 'aracı' [Mme Blavatsky'nin kendisi] vasıtasıyla sunulmaktadırlar. Dolayısıyla da söz konusu öğretilerin reddedilmesi ihtimali gözönünde bulundurulmalı ve önceden kabul edilmelidir. Pozitif bilimin hangi dalında olursa olsun, kendine bir 'araştırmacı' diyen hiç kimse bu öğretileri ciddiye alma durumunda olmayacaktır. Bu öğretiler, bu yüzyılda [19. Yüzyıl'da] 'a priori' olarak hafife alınacak ve reddedileceklerdir, ama sadece bu yüzyılda... Çünkü, çağımızın yirminci yüzyılında, araştırmacılar, «Gizli Öğreti»nin ne icat edilmiş ne de abartılmış olmadığı, aksine, yalın bir şekilde özetlenmiş bulunduğ u ve en nihayet, öğretilerinin, Vedalar'dan da kadim olduğu gerçeğini kabul etmeye başlayacaklardır.... 20. Yüzyıl'da, «Gupta-Vidya» (18) denilen bir Bilim'in mevcut olduğunun ve ... şimdi dünyada bilinen tüm dinler ile felsefelerin kaynağının çağlar boyunca unutulmuş ve beşerlerin elinden çıkmış olup en sonunda bulunduğunun, kesin ve reddedilemez kanıtlarını vermek üzere, «Bilgelik Üstadları» tarafından, çok daha bilgili ve çok daha uygun vasıflara sahip olan bir «Önder» gönderilebilir....

3. BÖLÜM

DZYAN KİTABI'NDA KOZMOGENESİS

Bu bölümde, Dzyan Kitabı'nın ilk kısmı olan, Kâinat ve daha alt birim sistemlerin yaratılışı ve onları yaratan Yüce Varlıklar'ın bu faaliyetleri anlatılmaktadır. Mutlak Allah, Yarattığı yaradılışı şekillendirmeyi ve sistemleştirmeyi, gene yarattığı varlıklarına vermiştir. Böylece, Kozmik Kâinatlar meydana gelmiş ve de gelmektedir. Mutlak Allah'ın Yarattığı Ruhlar'ın, nice tasavvur ve tahayyül olunamaz kudret ve bilgilere sahip oldukları, biraz da olsun, anlaşılabilirse, bu Ruhlar'ın, daha nice nice akıl, havsala almaz Kâinatlar teşkil edebilecekleri anlaşılabilir ve onların bu kabiliyetleri, güç ve kudretleri anlaşılabilir.

1. Bölüm : DZYAN KITA - I

1 — Ebedî Ebeveyn [:Mekân], hiçbir zaman görünmeyen Giysileri'ne bürünmüş olarak, bir kez daha, Yedi Ebediyet boyunca uyuyordu.

2 — Zaman yoktu, çünkü, [Zaman,] süre'nin sonsuz bağrında yatmış uyuyordu ⁽¹⁹⁾.

3 — ... Kâinat Zihni yoktu, çünkü, O'nu [:Kâinat Zihni'ni] içerecek [ve dolayısıyla da tezahür ettirecek] hiçbir Ah-hi [:Göksel Varlık] yoktu.

4 — Sürûr'a [:Mokşa: Nirvana'ya] giden yedi yol yoktu. Büyük İstirap Sebepleri [:Nidana ve Maya] yoktu, çünkü, onları üretecek ve onlar tarafından tuzığa düşürülecek hiç kimse yoktu.

5 — O sınırsız Her-şey'i sadece Karanlık dolduruyordu, çünkü, Baba, Ana ve Oğul, bir kez daha Bir'diler ve Oğul, henüz, yeni Çark için ve hemen akabinde [yapacağı] uzun ve çetin yolculuk [için] uyanmamıştı.

6 — Yedi Yüce Rab ile Yedi Hakikât'in varlığı sona ermişti ve Kâinat: Gerekliğin Oğlu, olan ve henüz olmayan c'nun tarafından nefes olarak verilmek üzere, Paranişpanna'ya [:Para-nirvana'ya] garkolmuştu. Hiçbir şey yoktu.

7 — Varoluş'un Sebepleri ortadan kaldırılmıştı; geçmişte görünmüş olanlar ve şimdi görünmez olmakta olanlar, Tek Varlık olan, Ebedî Gayri-Varlık'ta uyuyordu.

8 — Sadece, Varoluş'un Tek Formu, engin, sonsuz, sebepsiz [bir hâlde] uzanıyordu rüyasız uykuda; ve Yaşam, Kâinat Mekânı'nda, Dangma'nın Açılmış Gözü'nce hissedilen o Tüm Mevcudiyet'in her yanında bilinçsiz [olarak] nabız gibi atıyordu.

9 — Kâinat'ın Alaya'sı [:her şeyin esası olarak, Ruh: Anima Mundi] Paramartha'dayken [:Mutlak Varlık ve Bilinç, ki Onlar da Mutlak Gayri - Varlık ve Bilinçsizlik'tir] ve Büyük Çark [:Kâinat], Anupadaka iken, Dangma neredeydi ki?

1. Bölüm: DZYAN KITA - II

1 — ... «İnşaatçılar,» Manvantara'ya ait gün ağarışının Işıyan Oğulları neredeydiler? ... Ah-hi [:Dhyān-Chohanlar'a ait] Paranişpanna'larındaki bilinmeyen Karanlıkta [idiler]. Formsuzluk'tan [:Arupa'dan] (—Dünya'nın Kökü'nden—) Form [:Rupa] oluşturanlar, [yani] Devamatri ve Svābhāvat, Gayri-Varlığın Sürûru'nda uyuyorlardı.

2 — ... Sessizlik neredeydi? O'nu duyacak kulaklar neredeydi? Hayır, ne sessizlik vardı ne de ses; durmak bilmeyen Ebedî Nefes'ten [:Hareket'ten] başka hiçbir şey yoktu, ki O da kendini bilmez.

3 — Vakit henüz gelip çatmamıştı; Işın, henüz Tohum'un içerisine çıkmamıştı; Matri-padma [:Lotüs Ana], henüz şişmemişti.

4 — O'nun [:İlksel Cevher'in] kalbi, Tek Işın'ın girmesi, oradan da, Üç'ün Dörd'e [düşmesi] şeklinde, Maya'nın kucığına düşmesi için henüz açılmamıştı.

5 — Yedi [Oğul], Işığın Ağı'ndan henüz doğmamışlardı. Karanlık, bir başına, Ana - Baba'ydı, Svābhāvat'tı; ve Svābhāvat, Karanlıkta'ydı.

6 — Bu ikisi, Tohum'durlar ve Tohum — Tek'dir. Kâinat, hâlâ daha, İlâhi Düşünce'de ve İlâhi Bağır'da saklıydı....

1. Bölüm : DZYAN KITA - III

1 — ... Yedinci Ebediyet'in son vibrasyonu, sonsuzluk içerisinde titreşir. Ana, lotüs'ün tomurcuğu gibi, içten dışa doğru şişer.

2 — Vibrasyon, çevik kanadı ile tüm Kâinat'a ve Karanlık içerisinde ikâmet eden Tohum'a [aynı anda] değerek, yayılır gider: O Karanlık ki, uyuyan Hayat Suları üzerinden hafifçe eser [ilerler]...

3 — «Karanlık,» Işık neşreder ve Işık, [suların içine,] Umman Ana'nın içine [doğru] münferit bir Işın salverir. Bu Işın, Bâkire Yumurta'nın içerisinden hızla geçer; Işın, Ebedî Yumurta'nın, titreşmesine ve Dünya Yumurtası hâlinde yoğunlaşan Ebedî Olmayan [Devresel] Tohum'u düşürmesine yol açar.

4 — [O zaman,] Üç [:Üçgen], Dörd'ün [:Dörtgen'in] içine düşer. Işıyan Öz, içte Yedi, dışta Yedi hâline gelir. Kendi başına 'Üç' olan Parlak Yumurta [:Hiranyagarbha], süt gibi kesilir ve Ana'nın Derinlikleri'nin (— Hayat Okyanusu'nun derinliklerinde büyüyen Kök'ün—) her yanına, süt-beyazı 'curds' hâlinde yayılır.

5 — Kök kalır, Işık kalır, 'curds' kalır ve Oeaoohoo hâlâ daha Bir'dir.

6 — Hayat'ın Kökü, Ölümsüzlük Okyanusu'nun her damlasındaydı ve Okyanus, Ateş ve Isı ve Hareket olan Işıyan Işık'tı. Karanlık ortadan kayboldu ve artık yoktu; kendi Esası'nın, [yani] Ateş ve Su'yun ya da Baba ve Ana'nın Bedeni'nin içerisinde kayboldu.

7 — Bak, ey Lanoo! İki'nin Işıyan Çocuğu, eşsiz [ve] görkemli Parlaklık: Karanlık Mekân'ın Oğlu olan, büyük Karanlık Sular'ın derinliklerinden zuhur eden Aydınlık Me kân. O, Genç Oeaoohoo'dur; 'Kwan-Shai-Yin'dir. O, Güneş olarak, ışıklar saçar. O, ıslıl ıslıl parıldayan İlâhi Bilgelik Ejderi'dir. Bir [:Bilgelik Ejderi], Dört'tür ve Dört, Üç'ü

kendine eş alır ve bu birleşme, Sapta'yı [:Yedi'yi] oluşturur, ki Tri-dasa [:Üç kere On] ya da 'ordular' ve kitleler hâline gelen Yediler, [bu Sapta'nın] içerisinde. O'nu, perdeyi kaldırırken ve Doğu'dan Batı'ya doğru açarken gör. O, Yukarı'yı kapalı kılar ve Aşağı'yı, Yüce Illusion hâlinde görülecek şekilde bırakır. O, Parıldayanlar'ın [:Yıldızlar'ın] yerlerini işaretler ve yukarıdakini [:uzay'ı] kıyasız bir Ateş Denizi'ne ve Tezahür Eden Tek [Unsuru da] Büyük Sular'a dönüştürür.

8 — Tohum neredeydi ve Karanlık neredeydi şimdi? Ey Lanoo, kandilinde yanan alevin ruh'u nerede? Tohum o'dur ve o, Işık'tır. Saklı Karanlık Baba'nın Parlak Beyaz Oğlu'dur.

9 — Işık, Soğuk Alev'dir ve Alev, Ateş'tir ve Ateş, Isı'yı meydana getirir, ki o [da], Su'yu: Yüce Ana'daki [:Kaos'taki] Hayat Suyu'nu verir.

10 — Baba - Ana, üst ucu Ruh'a [:Puruşa: Spirit], (— Tek Karanlığın Işığ'ına —) ve aşağıdaki [de, Ruh'un] gölgemsi ucu'na, [yani] Madde'ye [:Prakriti: Matter] tutturulmuş olan ⁽²⁰⁾ bir Ağ örerler; ve bu Ağ, Bir'de oluşturulan İki Cevher'den, ki bu Svâbhâvat'tır, çekilen ipliklerle örülen Kâinat'tır.

11 — O [:Ağ], Ateş'in [:Baba'nın] Nefesi üzerinde olduğu zaman genişler; Ana'nın [:Madde'nin Kökü'nün] Nefesi dokunduğu zaman büzülür. O zaman, Oğullar [:İlgili Güçleri ve Zekâları ile birlikte Unsurlar], «Büyük Gün»ün sonunda Anaları'nın bağrına dönmek ve Onunla tekrar Bir olmak üzere, ayrışır ve dağılırlar. O [:Ağ], soğuyorken, ışıyan [bir] hâle gelir, Oğulları [da] kendi benlikleri ve kalpleri vasıtasıyla genişleyip büzülürler; Sonsuzluğu kucaklarlar.

12 — O zaman, Svâbhâvat, Atomlar'ı sertleştirmek üzere Fohat'ı gönderir. [Bunların] her biri, Ağ'ın [:Kâinat'ın] bir parçasıdır. «Kendiliğinden Varolan Rab»bi [:İlkel Işığ] bir ayna gibi yansıtarak, her biri, sırayla, bir Dünya hâline gelir ⁽²¹⁾...

1. Bölüm : DZYAN KITA - IV

1 — ... Siz, Yeryüzü'nün Oğulları, Öğretmenleriniz'i (— Ateş'in Oğulları'nı —) dinleyin. Öğrenin [ki], ne Birinci ne de Sonuncu vardır, çünkü Her-şey, Sayısız Olan'dan neşrolmuş Tek Sayı'dır.

2 — İlksel Yediler'in neslinden gelen, İlksel Alev'den doğan Bizler'in, Atalarımız'dan öğrendiklerimizi öğrenin...

3 — Işığın Parlaklığı'ndan (— Daimî - Karanlığın Işını'ndan —), Mekân'da, gene uyandırılan Enerjiler [:Dhyan Chohanlar] neşroldu : Yumurta'dan [çıkan] Bir, Altı ve Beş. Sonra, Üç, Bir, Dört, Bir, Beş — Toplamı, İki kere Yedi'dir. Ve Bunlar : Esaslar'dır, Alevler'dir, Unsurlar'dır, İnşaatçılar'dır, Sayılar'dır, Arupa'dır [:Bedensizler'dir], Rupa'dır [:Bedenliler'dir] ve İlâhi İnsan'ın Gücü'dür — Ve bunların Toplamı'dır. Ve İlâhi İnsan'dan, Kutsal Dörd'ün içindeki formlar, kıvılcımlar, «Kutsal Hayvanlar» ve Kutsal Atalar'ın [:Pitriler'in] Habercileri yayıldı.

4 — Bu, «Ses'in Ordusu»ydu — İlâhi Yedili Sistem'di. Yediler'in kıvılcımları, Yedi'lerin Birincisi, İkincisi, Üçüncüsü, Dördüncüsü, Beşincisi, Altıncısı ve Yedincisi'ne tâbidirler ve [Onlar'ın] hizmetkârlarıdır. Bu «kıvılcımlar»a, küreler, üçgenler, küpler, çizgiler ve biçimlendiriciler denilir; çünkü, Ebedî Nidana (— Oeaoohoo —) böyledir, ki O:

5 — «Karanlık»tır. Sonsuz Olan'dır ya da Sayısız Olan'dır, Adi-Nidana Svâbhâvat'tır: [bkz: Şekil - 1/a: 'x' ya da bilinmeyen nicelik yerine]:

I. Adi-Sanat'tır, Sayı'dır çünkü O, Bir'dir.

II. Rab Svâbhâvat'ın Sesi'dir, Sayılar'dır, çünkü O, Bir ve Dokuz'dur.

III. «Formsuz Kare»dir [:Arupa'dır].

Ve bu Üçü, [bkz: Şekil - 1/a : Sonsuz Daire] ile kuşatılmış bir hâlde, Kutsal Dört'türler; ve On [olanlar], Arupa [:Sübjektif, Şekilsiz] Kâinat'tırlar. Sonra, «Oğullar,» Tek'i,

[yani] Sekizincisi dışarıda bırakılmış [olan] Yedi Savaşçı ve o'nun [:Yediler'in], Işık-Yapıcı [:Bhâskara] olan «Nefesi» gelir.

6 — ... Sonra, İkinci Yediler [gelir], ki Onlar, Üç'ün [:Kelâm, Ses ve Ruh'un] meydana getirdiği Lipika'dır. Reddedilmiş olan Oğul [:Güneşimiz] Tek'dir. «Oğul-Güneşler» sayısızdır.

1. Bölüm : DZYAN KITA - V

1 — İlksel Yediler, Bilgelik Ejderi'nin İlk Yedi Nefesi, kendi sıraları geldiğinde, dönmekte olan Kutsal Nefesleri'nden, Kızgın Kasırga'yı meydana getirirler.

2 — Onlar [:İlksel Yediler], O'nu [:Fohat'ı], Kendi İradeleri'nin Habercisi yaparlar. Dzyu, Fohat hâline gelir; İlâhi Oğullar'ın, oğulları Lipika olan Çevik Oğlu [:Fohat], dairevi haber taşıyıcılığı yapar. Fohat, küheylândır ve Düşünce, binicidir [:Fohat, İlksel Yediler'in sevk ve idare edici düşüncelerinin etkisi altındadır]. O [:Fohat], Kızgın Bulutlar'ın [:Kozmik Sisler'in] içinden Şimşek gibi geçer; Yukarı'daki Yedi Bölge ve Aşağı'daki Yedi Bölge [:oluşturacak olan Âlem] boyunca Üç, Beş ve Yedi adım atar. O [:Fohat], sesini yükseltir ve sayısız kıvılcımları [:atomları] çağırır ve onları bir araya getirir.

3 — O [:Fohat], onların [:atomların], sevk ve idare eden Ruh'u ve Önderi'dir. Çalışmaya başladığında, ışıyan meskenlerinde [:gaz hâlindeki bulutlarda] sevinç içerisinde yüzen ve titreşen, aşağı seviyedeki âlem'in kıvılcımlarını [:mineral atomlarını] ayırır ve hemen akabinde, Çarklar'ın Tohumları'nı oluşturur. Onlar'ı, Uzay-Mekân'ın altı yönüne ve Birini [de] — Merkezi Çark [olarak] — ortaya yerleştirir.

4 — Fohat, Altıncı'yı Yedinci'ye — Taç'a — bağlamak için 'sarmal hatlar' izler; her köşede, Işık Oğulları'nın bir Ordu'su [ve] Orta Çark'ta Lipika yer alır. Onlar [:Lipika],

derler ki: «Bu, iyidir.» İlk İlâhî Âlem hazırdır; İlk, [şimdi] ikinci [Âlem]dir. O zaman, «İlâhî Arupa» [:formsuz Düşünce Kâinatı], kendisini, Anupadaka'nın ilk giysisi [olan] Chhaya Loka'da [:gölgemsi ya da zihnî İlksel Formlar Âlemi'nde] yansıtır ⁽²²⁾.

5 — Fohat, [ilk Üç adımı halihazırda atmış olarak], Beş «adım» atar ve Kare'nin her bir Köşesi'nde, Dört Kut-sal Varlık ve Orduları için, Kanatlı bir Çark inşa eder.

6 — Lipika, Üçgen'i, Birinci Bir'i [:dikey çizgi ya da 1'i], Küp'ü, İkinci Bir'i ve Beşgen'i, Yumurta [Daire] içi-ne alır. O [:Daire], adına «Geçiş Yok» denilen [ve] aş-ağıya inenlerle yukarıya çıkanlar için [ve ayrıca], Kalpa sırasında O Yüce «Bizimle Birlikte Ol» Günü'ne doğru ilerleyenler [için olan] Çember'dir.... Arupa [:Formsuz Âlem] ile Rupa [:Formlar Âlemi] böylece oluşturulmuştu: Bir Işık'tan Yedi Işık; Yediler'in her birinden Yedi kere Yedi Işık. «Çarklar», Çember'i izlerler....

1. Bölüm: DZYAN KITA - VI

1 — Kwan-yin-Tien'de ikâmet eden [ve] Kwan-shai-Yin'in «Üçlemesi» olan Mağfîret ve Bilgi'nin Anası'nın — Kwan Yin'in — Kudreti ile, Soyları'nın Nefesi, Oğullar'ın Oğlu [olan] Fohat, aşağıdaki gayya çukurundan [:kaos'tan], Tsien-Tchan'ın [:Kâinatımız'ın] illusion kabilinden olan Formu'nun ve Yedi Unsur'un ortaya çıkmasına sebep olarak :

2 — Çevik ve Işıyan Bir [:Fohat], Yedi 'Layu' Merkezi'ni meydana getirir, ki hiç kimse, O Yüce «Bizimle Birlikte Ol» Günü'ne kadar [bunlara] galip gelemeyecektir — ve [Fohat,] Tsien-Tchan'ı Temel Tohumlar [:Atomlar] ile çevreleyerek, Kâinat'ı bu Ebedî Temeller üzerine oturtur.

3 — Yedi [Unsur]dan — Önce, biri tezahür ettirildi, altısı saklı tutuldu; ikisi tezahür ettirildi, beşi saklı tutuldu; dördü ortaya çıkarıldı, üçü gizli tutuldu; dördü ve bir

tsan [:kesir] ifşa edildi, ikisi ve bir yarım saklı tutuldu; altısı tezahür ettirilecek, biri bir kenara kondu. En son olarak, dönmekte olan yedi küçük çark; biri diğerini doğuruyor.

4 — O [:Fohat], Onlar'ı [:Dünyalar'ı], kaim olan Merkezler'in üzerine yerleştirerek, daha önceki Çarklar'ın [:Dünyalar'ın] sûretinde inşa eder ⁽²³⁾.

Fohat, Onlar'ı nasıl inşa eder? Kızgın Toz'u toplar. Ateş Topları yapar, Onlar'ın içinden geçerek ve çevrelerinde [dolanarak], içlerine Hayat'ı aşılar, sonra [da] Onlar'ı harekete geçirir; bazılarını bir yönde, bazılarını da öteki yönde. Onlar soğukturlar — O [:Fohat], Onlar'ı sıcak yapar. Onlar kurudurlar — O [:Fohat], Onlar'ı nemli yapar. Onlar parıldarlar — O [:Fohat], Onlar'ı yelpazeler ve serinletir.

Fohat, Yedi Ebediyet boyunca, bir Alacakaranlık'tan ötekine böylece faaliyet gösterir.

5 — Dördüncü [Devre]de, Oğullar'a, suretlerini yaratmaları emredilir. Üçte biri reddeder. [Üçte] ikisi itaat eder.

Gazap [:oluşturulan sebep'in Karmik sonucu] tecelli etmiştir: Dördüncü [İrk'ta] doğacak, ıstırap çekecek ve çektireceklerdir; bu, İlk Savaş'tır.

6 — Daha önceki Çarklar, aşağıya ve yukarıya doğru döndüler.... Ana'nın yavruları tüm [Kozmos'u] doldurdu. Yaratıcılar ile Yok Ediciler arasında Savaşlar yapıldı ve Uzay - Mekân uğruna Savaşlar yapıldı; Tohum, sürekli olarak, beliriyor ve gene beliriyor [du].

7 — Ey Lanoo, eğer [ait olduğun] küçücük çark'ın [:küreler zinciri'nin] doğru yaşını öğrenmek istiyorsan, hesabını yap. O'nun Dördüncü Çubuğu, bizim Anamız'dır [:Yeryüzü'dür]. Nirvana'ya giden Dördüncü Bilgi Yolu'nun Dördüncü «Meyvası»na ulaş ki anlayasın, çünkü göreceksin....

1. Bölüm: DZYAN KITA - VII

1 — Bilinçli bedensiz hayatın başlangıcına bak.

Önce, ilâhi [Mekân]: Ana Ruh'dan Bir [:Atman]; sonra Spiritüel — [Atma-Buddhi: Spirit-soul]; Bir'den Üç, Bir'den Dört ve Beş, ki bundan Üç, Beş ve Yedi. Bunlar [:Yediler], üç kat ve dört kat aşağıya doğru olan; İlk Rabbin [:Avalôkitêshwara'nın] «Zihin Doğumlu Oğulları», ['İnşaatçılar' olan] 'Parıldayan Yediler'dir.

Ey Lanoo, sen, ben, o olanlar, Onlar'dır. Onlar'dır, seni ve senin anan [olan] Yeryüzü'nü gözetener.

2 — Tek Işın, daha küçük ışınları çoğaltır. Hayat, Form'dan önce gelir ve Hayat, Form'un [:dış beden'in] en son atomu'ndan sonra da sürer. Hayat - Işını, [yani] Bir [olan], birçok boncuğun içinden [geçen] bir iplik gibi, sayısız ışınların içinden geçer.

3 — Bir, İki hâline geldiğinde, Üç katlı [olan] ortaya çıkar ve Üçler, Bir[de birleşmişler]dir; ve O, bizim ipliği-mizdir, Ey Lanoo, adına Saptaparna denilen «Beşer Bitki-si»nin kalbi'dir.

4 — O, hiç ölmeyen Kök'tür, Dört Fitil'in Üç Dilli Alevi'dir... Fitiller, Yediler'den fışkıran Üç-dilli Alev'den [:Fitiller'in Üst Teslisi'nden] — Onlar'ın [:Fitiller'in] Alevi'nden — çıkan kıvılcımlardır; bir tek Ay'ın ışınları ile kıvılcımlarının, Yeryüzü'nün tüm ırmaklarının akan sularında yansması [gibi].

5 — Kıvılcım, Alev'e, en ince Fohat ipliği ile asılıdır. O [:Kıvılcım], Maya'nın Yedi Dünyası boyunca seyahat eder. Birinci [Âlem'de] durur ve bir Metal ve bir Taş'tır; İkinci Âlem'e geçer ve işte — bir Bitki; Bitki, Yedi Form içerisinde dönüp durur ve bir Kutsal Hayvan [:Fizik Beşer'in ilk gölgesi] hâline gelir.

Bunların bir araya getirilmiş vasıflarından, Manu [:Beşer, yani] Düşünen [Varlık] meydana getirilir.

O'nu kim meydana getirir? Yedi Hayat ve Tek Hayat. O'nu kim tamamlar? Beş-katlı Lha. Ve 'son beden'i kim mükemmel hâle getirir? Balık, günah ve Soma [:Ay]

6 — İlk-doğan'dan [:ilkel ya da ilk beşer'den] itibaren, «Sessiz Gözetici» ile O'nun gölgesi arasındaki bağ, her değişim [:reenkarnasyon] ile birlikte, daha güçlü ve ışıyan bir hâle gelir. Sabahın güneş ışığı, öğlenin görkemi-ne dönüşmüştür....

7 — Alev, Kıvılcım'a, «Bu, senin şimdiki Çarkın'dır. Sen, benim kendimsin, sûretimsin ve gölgemsin. Ben, kendimi, giysiyle, sende kapladım ve sen, tekrar benim kendim ve başkaları, senin kendin ve ben olacağın, «Bizimle Birlikte Ol» Günü'ne kadar benim Vahan'ımsın [:Bedeni-m'sin]. O zaman, İnşaatçılar, İlk Giysileri'ni giyinmiş olarak, Işıyan Yeryüzü'ne iner ve beşerlere — ki onlar, Kendileridir — hükmederler,» dedi....

a — Dzyan 1. Bölüm 7 Kıtâ'nın Yorumları

Kozmik Evrim Tarihi, bu Kıtalar'da, denilebilir ki, bu Evrim'in 'soyut cebirsel formülü' şeklinde tasvir edilmiştir. Bu durumda, okuyucu, bu Kıtalar'da, Evrensel Evrim'in ilk başlangıç [aşamaları] ile bizim şimdi içinde bulunduğumuz aşama arasında yer alan tüm safha ve dönüşümlerin bir tanımını bulacağını ummamalıdır. Böyle bir tanımın yapılması, bilinçlerinin şimdilik içerisinde sınırlı tutulduğu Varoluş Seviyesi'nin [Fizik Seviye'nin] hemen üzerinde yer alan Seviye'nin [Astral'in] mahiyetini dahi kavrayamayan beşerler için anlaşılmasız olacağı için, imkânsızdır.

Dolayısıyla, bu Kıtalar, gerekli değişikliklerin yapılması şartıyla, tüm Evrim'e: Giderek yükselen bir derecelendirme halinde, küçücük dünyamızinkine de; dünyamızın ait olduğu o 'gezegenler zinciri'ninkine de (24); o 'zincir'in ait olduğu Güneşler Kâinatı'ninkine de ... vs., vs., uygulanabilen bir 'soyut formül' vermektedirler.

Verilen 7 Kıta, sözkonusu soyut formülün 'yedi dönemi'ni temsil etmektedirler. Evrim Süreci'nin, [kutsal Hint metinleri] *Puranalar*'da «Yedi Yaratı» ve İncil'de de Yaradılış'ın «Günleri» olarak bahsedilen Yedi Büyük Safhası'na değinmekte ve tanımlamaktadırlar.

Kıta I, Her-Şey [Olan] Bir'in, tekrar uyanmakta olan tezahür etme'nin ilk çırpınışından önce, Maha-Pralaya (25) sırasındaki hâlini tanımlamaktadır.

Görölmektedir ki, böyle bir hâl, tanımlanmaktan ziyade, ancak sembollerle anlatılabilir. Dahası, bu anlatım da ancak 'olumsuz terimler' kullanılarak yapılabilir.

Kıta II'de tanımlanan safha, okuyucunun nazarında, Birinci Kıta'da bahsedilenle hemen hemen aynı olduğundan, aralarındaki farka ilişkin düşünceyi ifade edebilmek için başlı başına bir tez yazmak gerekir. Dolayısıyla da, kullanılan alegorik cümleleri kavramak işini, yapabildiği kadarıyla, okuyucunun sezgisine ve yüksek melekelerine bırakmalıyız. Aslında, şunu unutmamalıyız ki, tüm Kıtalar, fizik beynin olağan idrâkine değil de, içsel melekelerle hitap etmektedirler.

Kıta III, Kâinat'ın, Pralaya'dan sonra, yaşama tekrar uyanışını tanımlamaktadır. «*Monadlar*»ın, Bir'in içerisinde soğurulma hâllerinden çıkmalarını tasvir eder; ki bu, «*Âlemler*»in oluşumundaki, en başta gelen ve en yüksek seviyeden olan aşamadır. «*Monad*» terimi, en geniş Güneş Sistemi'nden en küçük atom'a kadar uygulanabilir.

Kıta IV, Kâinat «*Tohumu*»nun, Tek Yüce Enerji'nin aktif tezahürleri olan bilinçli İlâhi Güçler'in Yedili Hiyerarşi'sine ayrışmasını göstermektedir. Bu İlâhi Güçler, «*Yaratıcı*» adından ne anlaşılıyor ise işte tam o anlamda, tezahür eden tüm Kâinat'ın şekil vericileri, biçimlendiricileri ve nihayet 'yaratıcıları'dırlar. Kâinat'a

biçim verir ve sevk ve idare ederler: Tek Yasa'nın, bizlerin «*Tabiat Kanunları*» diye bildiğimiz o tezahürlerini kendi kendilerinde somutlaştırarak, Evrim'i ayarlar ve kontrol ederler.

Bu İlâhi Güçler'e, genel olarak, «*Dhyān Chohanlar*» denir. Ancak, [kapsamına giren] çeşitli grupların her birinin, Gizli Doktrin'de, kendine özgü adı vardır.

Evrim'in bu safhası, Hindu mitolojisinde, Tanrıların «*Yaratılışı*» olarak geçmektedir.

Kıta V'de Âlem Oluşum Süreci tanımlanmaktadır: Önce, dağılmış haldeki Kozmik Madde, sonra da bir nebula'nın oluşumundaki ilk etabı teşkil eden kızgın «*ka-sırğa*». Bu nebula, yoğunlaşır ve çeşitli dönüşümlerden geçtikten sonra, duruma göre, ya bir Güneşler Kâinatı, bir 'gezegensel zincir' ya da tek bir planet meydana getirir.

Kıta VI'da, bir «*Dünya*»nın oluşumundaki daha sonraki aşamalar belirtilmektedir, ki bu, böyle bir dünya'nın evrimini, halen yaşamakta olduğumuz döneme teka-bül eden dördüncü büyük dönemine kadar getirir.

Kıta VII, bu tarihçeyi sürdürerek, Yaşam'ın inişini, Beşer'in belirişine kadar tasvir eder.

b — Dzryan Kıtaları ve Genel-Özel Anlatılar

Kıta VI'nın 4. Mısra'ı ile, Kıtalar'ın, önceki Maha-Pralaya'dan ya da Kâinat'ın Yokoluşu'ndan sonraki Kâinat Kozmogonisi'ne ilişkin bölümü sona ermektedir. Bu mısradan sonra, Kıtalar, sadece, genel anlamda Güneş Sistemimiz'le ve dolayısıyla Güneş Sistemi'ndeki 'gezegensel zincirler'le ve özellikle de Yer Küremiz'in ve ait olduğu 'zincir'in tarihi ile ilgilidirler; sadece, Dünya'mız'ın evrimine ve üzerindeki evrime değinmektedirler.

Okuyucu şu hususu hiç hatırlından çıkarmamalıdır ki, Kıtalar, kendi gezegensel Sistemimiz'in ve o'nun çevresinde görülenin, Güneş'e ait bir Pralaya'dan sonraki Kozmogoni'sinden bahsetmektedirler (26). Evrensel Kozmos'un Evrimi'ne ilişkin 'gizli öğretiler', bu çağın en yüksek zihinleri tarafından dahî anlaşılamayacakları ve en büyük İnisiyeler arasında bile, bu konu üzerinde fikir yürütebilecek olan sadece birkaç İnisiye bulunabileceği için, verilemezler. Dahası, Öğretmenler açıkça belirtmektedirler ki, en yüksek seviyeden Dhyan Chohanlar dahî, milyarlarca Güneş sistemini «Merkezî Güneş»ten ayıran o sınırların ötesindeki gizemlere hiçbir zaman nüfuz edememişlerdir (27). Dolayısıyla da, verilmiş olan [Kıtalar], sadece, görünür hâlde olan Kozmos'un, «Brahma'nın bir Gecesi»nden sonraki [durumuna] değinmektedirler.

DZYAN KİTABI'NDA ANTROPOGENESİS

Bu bölümde, Dzyan Kitabı'nın, dünya beşer varlıklarının yaratılışını ihtiva eden bilgileri verilmektedir. Kâinatlar inşa edebilen Yüce Varlıklar'ın, dünyalar üzerlerindeki canlı varlık sistemlerini teşkil ve terkip etmeleri kadar doğal birşey olamaz. Kaldı ki bu olay, tüm kutsal metinlerde, gene ortak bilgi ve ifadelerle belirtilmiştir. Şimdiki dünya beşeriyetinin fertleri de, kimbilir, nice milyarlar ve milyarlarca yıllar veya zamanlar sonra, evrimlerinin yüksek merhalelerinde, ve kimbilir Yaradılış'ın hangi kesiminde böylesine faaliyetler içerisine katılacaklardır. Çünkü, bu bölümde anlatılan, beşer yaratan Varlıklar da, benzer veya benzemez, ruhsal evrimlerden geçen Kardeş Ruhsal Varlıklar'dır.

2. Bölüm : DZYAN KITA - I

1 — Dördüncü [Küre'yi: Yeryüzü'nü] döndüren Lha, Yediler'in Lha'larına [:gezegensel Ruhlar'a] tâbidir, ki Onlar, at arabalarını, Dünyamız'ın [:gezegensel sistemi-miz'in] «Tek Göz»ü [:Loka-Chakshush] olan Rableri'nin çevresinde sürerek, dönerler. O'nun Nefesi, Yediler'e yaşam verir [:planetlere ışık verir]. O, Birinci'ye yaşam verdi.

2 — Yeryüzü dedi ki, «Parlayan Yüzlü Rab [:Güneş]; evim bomboş.... Bu Çark'ı [:Yeryüzü'nü] doldurmaları için Oğulları'nı gönder. Yedi Oğlun'u, Bilgelik Rabbi'ne gönderdin. O, Sen'i, Kendisi'ne yedi kez daha yakın görür; Sen'i, yedi kez daha fazla hissedir. Hizmetkârlarını, [yani] küçük çemberleri, Işık'ın ve Isın'ı almaktan, Yüce İhsan'ı [da], geçişi sırasında durmaktan menettin. Artık, aynısını, hizmetkârına [da] gönder.»

3 — «Parlayan Yüzlü Rab» dedi ki, «İşin başladığı zaman, sana bir ateş göndereceğim. Sesini öteki Lokalar'a yükselt; Oğulları için Baban'a, [yani] Lotüs Rabbi'ne [:Kumuda Pati'ye] müracaat et.... Halkın, Atalar'ın [:Pitri-

pati'nin] yönetimi altında olacaktır. Beşerlerin, ölümlüler olacaktır. Ölümsüz olanlar, Bilgelik Rabbi'nin [:Buddha'nın: Merkür'ün] İnsanları'dır, yoksa Soma'nın [:Ay'ın] Oğulları değil. Şikâyetlerini kes. Yedi Kabuğun henüz üzerinde.... Sen, hazır değilsin. Beşerlerin hazır değililer.»

4 — Ve büyük doğum sancılarında sonra O [:Yeryüzü], eski üç [Kabuğu'nu] attı ve yeni Yedi Kabuğu'nu giyindi ve Birinci [Kabuğu] içinde bulundu.

2. Bölüm: DZYAN KITA - II

5 — Çark [:Yeryüzü], 300 milyon yıl boyunca döndü. Rupalar [:Formlar] inşa etti. Yumuşak taşlar, ki sertleştiriler [:mineraller]; sert bitkiler, ki yumuşadılar [:bitki örtüsü]. Görünmezden, görünenler, böcekler ve küçük yaşamlar [inşa etti]. O [: Yeryüzü], onlar'ı, analarını istilâ ettikleri vakit, üzerinden silkeledi..... 300 milyon yıl'dan sonra, döndü. Sırt üstü yattı; yan [yattı].... Hiçbir Gökoğlu'nu çağırıyor, hiçbir Bilgelik Oğlu'na danışmıyordu. Kendi bağrından yarattı. Dehşetli ve kötü Su-Beşerleri geliştirdi.

6 — O'nun [:Yeryüzü'nün] kendisi, dehşetli ve kötü Su-Beşerleri'ni, başkalarının kalıntılarından [:mineral, bitki ve hayvan kalıntılarından] yarattı, Onlar'ı, Birinci, İkinci ve Üçüncü [Devreler'in] cüruf ve balcığında meydana getirdi. Dhyaniler, geldiler ve baktılar — Dhyaniler, parlak Baba-Anne'den, Beyaz [:Güneş'e ve Ay'a ait] bölgelelerden geldiler, Ölümsüz-Ölümlüler'in Mekânları'ndan [geldiler].

7 — [Dhyaniler] hoşnut kalmamışlardı. Bizim etimiz orada değil [,dediler]. Beşinci [Devre'deki] Kardeşlerimiz için uygun bir rupa [:form] değil. Yaşamlar için hiç mesken [yok]. Onlar, bulanık değil de temiz sular içmelidirler. Onları [:suları] kurutalım [,dediler].

8 — Alevler geldi. Kivılcımlarla birlikte Ateşler; Gece Ateşleri ve Gündüz Ateşleri [geldi]. Bulanık [olan] ka-

ranlık suları kuruttular. Sıcaklıklarıyla, onları bastırdılar. Yüksek [seviyeden] Lha'lar [:Ruhlar] ile aşağı [seviyeden] Lhamayin, geldiler. İki ve Dört yüzlü olan Formlar'ı öldürdüler. Keçi-Beşerler ve Köpek Kafalı Beşerler ve Balık Bedenli Beşerler ile çarpıştılar.

9 — Su Ana, [yani] Büyük Deniz ağıladı. Yükselerek, kendisini doğurmuş olan, kendisini kaldırmış olan Ay'da kayboldu.

10 — Onlar [:Rupalar: Formlar] ortadan kaldırıldığında (28), Dünya Ana çıplak kaldı. Kurutulmayı istedi.

2. Bölüm: DZYAN KITA - III

11 — Rabler'in Rabbi geldi. Bedeni'nden, suları ayırdı ve bu, yukarıdaki Gök, Birinci Gök [:atmosfer ya da gök kubbe] idi.

12 — Yüce Chohanlar [:Rabler], Ay Rableri'ni, şeffaf bedenli [Rabler'i] çağırdı. [Onlar'a denildi ki:] «Beşerler, sizin tabiatınızda [olan] beşerler meydana getirin. Onlara [:Monadlar'a: Jivalar'a], içten formlarını verin. O [:Dünya Ana ya da Tabiat], dıştan örtüler [:dış bedenler] inşa edecektir. [Çünkü,] onlar, erkek - dişi olacaklardır. Ayrıca, Alev Rableri de»

13 — Onlar [:Ay Tanrıları], her biri, kendi payına düşen toprağa gittiler: Yedi [Ay Tanrısı], her biri, kendi arazisinde. Alev Rableri geride kaldılar. Onlar, gitmeyecek, yaratmayacaklardı.

2. Bölüm: DZYAN KITA - IV

14 — Yedi Ana-Varlık, [yani] «irade [ya da Zihin] Doğumlu» Rabler, Yaşam-Veren [Fohat'ın] Ruhunu tarafından sevk edilerek, her biri kendi Bölgesi'nde olmak üzere, kendileri'nden beşerleri ayırırlar.

15 — Geleceğin Beşeri'nin [ya da Amanasalar'ın] Yedi kere Yedi Gölgesi [:Chhayalar], her biri kendi [ten]

renginde ve kendine özgü olmak üzere, [böylece] doğdular. Her biri [,ayrıca], Baba'sına [:Yaratıcı'sına] nazaran aşağı seviyedendi. Kemiksiz [olan] Atalar, kemikleri olan Varlıklar'a yaşam veremezdi. Onlar'ın Ecdadı, ne Formu ne de Zihni olmayan Bhûta'ydı [:Fantomlar'dı]. Dolayısıyla, Onlar'a, Chhaya [:Sûret ya da Gölge] Irkı deniliyordu.

16 — [Gerçek]Manuşyalar [:Beşerler] nasıl doğdular? Zihinli Manular [:Beşeriyet: Adem] nasıl yapıldılar? Atalar [:Pitriler], kendi ateşlerini [:Kavyavâhana: elektrik ateşi'ni], ki o, Yeryüzü'nde yanan ateş'tir, yardıma çağır-dılar. Yeryüzü'nün Ruhu, Güneş Ateşi'ni [:Suchi'yi: Gü-neş'teki Ruh'u] yardıma çağırdı. Bu üçü [:Pitriler ve iki Ateş], ortak çabaları sonucu, iyi bir rupa [:form] meydana getirdiler. O [:form], ayakta durabiliyor, yürüyebiliyor, koşabiliyor, uzanabiliyor ve uçabiliyordu. Ancak, o, hâlâ daha bir Chhaya, hiçbir duyuya sahip olmayan bir Gölge idi....

17 — Nefes'in [:beşerî Monad'ın] bir Form'a ihtiyacı vardı; onu, Atalar verdi. Nefes'in bir Kaba Beden'e ihtiyacı vardı; onu, Yeryüzü biçimlendirdi. Nefes'in, Hayat Ruhu'na ihtiyacı vardı; Güneş Lha'ları, onu, formuna üfledi. Nefes'in, Bedeni'nin bir 'aynası'na [:astral gölge'ye] ihtiyacı vardı; Dhyaniler, «O'na, kendimizinkini verdik,» dediler. Nefes'in bir Arzular Bedeni'ne [:Kama Rupa'ya] ihtiyacı vardı; Sular'ın Tüketicisi [:Suchi: ihtiras ve hayvanî içgüdü ateşi], «Ona sahiptir,» dedi. Fakat, Nefes'in, Kâinat'ı kucaklayacak bir Zihne ihtiyacı vardır; Atalar, «Onu veremeyiz,» dediler. Yeryüzü'nün Ruhu, «Bende, hiçbir zaman, [Zihin] yoktu,» dedi. Yüce [Güneş] Ateşi, «Ben, o'na, benimkini verdiğim takdirde, formu yacaktır,» dedi.... [Cahil] Beşer, boş, duyusuz bir Bhûta [olarak] kaldı.... Kemiksiz [olan Atalar], Üçüncü [ırk'ta] kemikli beşerler hâline gelenlere [işte] böylece yaşam verdiler.

2. Bölüm: DZYAN KITA - V

18 — İlk [Irk], «Yoga'nın Oğulları»ydı. Onlar'ın Oğulları, Sarı Baba [:Güneş] ile Beyaz Ana'nın [:Ay'ın] Çocukları [idiler].

19 — İkinci Irk, tomurcuklanma ve genişleme'nin ürünü [idi]; cinsiyetsiz [gölge]den [gelen] tek cinsiyetli [form'du]. Ey Lanoo, İkinci Irk, [işte] böylece meydana getirilmişti.

20 — Onlar'ın Ataları, «kendi kendine doğmuş olanlar»dı. Kendi kendine doğmuş olanlar, Rabler'in ısıt ısıt Bedenleri'nden [gelen] Chhaya: Atalar: «Alacakaranlığın Oğulları» [idi].

21 — Irk ihtiyarladığında, eski sular, daha taze sularla karıştı; damlalar, bulanık hâle geldiklerinde, yeni akıntının içinde, Yaşam'ın sıcak akıntısı içinde yok oldular ve kayboldular. Birinci [Irk'ın] dış [form'u], İkinci [Irk'ın] iç [form'u] hâline geldi. Eski Kanat, yeni Gölge hâline geldi ve Kanat'ın Gölgesi [hâline geldi].

2. Bölüm: DZYAN KITA - VI

22 — Sonra, İkinci [Irk: «Ter-doğumlular»], «Yumurta-doğumlu» [olan] Üçüncü [Irk'a] inkişâf etti. Ter, büyüdü; damlaları büyüdü ve damlalar sert ve yuvarlak bir hâle geldi. Güneş, o'nu ısıttı; Ay, o'nu soğuttu ve biçimlendirdi; Rüzgâr, o'nu, olgunlaşana kadar besledi. Yıldızlı Kubbe'deki Beyaz Kuğu [:Ay], büyük damla'yı tesiri altına aldı. Gelecek Irk'ın Yumurtası, Üçüncü [Irk'ın] sonra ki [nesli'nin] Beşer-Kuğu'su [:Hamsa, ortaya çıktı]. Önce, Erkek-Dişi; sonra, Erkek ve Kadın.

23 — «Kendi kendine doğmuş olanlar,» Chhayalar'dı: «Alacakaranlığın Oğulları'nın Bedenleri'nden [çıkan] Gölgeler [idi]. Onlar'ı ne su ne de ateş yok edemiyordu. [Fakat], Onlar'ın Oğulları [bu yoldan yok oldular].

2. Bölüm: DZYAN KITA — VII

24 — Bilgelik Oğulları, [Gece olduğunda Brahma'nın Bedeni'nden intişar etmiş olan] Gece'nin Oğulları, gene-doğma'ya hazır olarak, aşağıya indiler. Üçüncü [Irk'ın, hâlâ daha duyusuz hâldeki] ilk [nesli'nin zihnî açıdan] değersiz olan formlarını gördüler. Rabler, «Bizler, seçebiliriz,» dediler, «bizim, bilgeliğimiz var.» Bazıları, Chhayalar'a girdiler. Bazıları, bir Kıvılcım projekte ettiler. Bazıları, Dördüncü [Irk'a] kadar ertelediler. Kendi esas'larından, Kama'ya [:Arzu Bedeni'ne] doldurdular [:Kama'yı şiddetlendirdiler]. [Chhayalar'a] girenler, Arhat [:Ermış] hâline geldiler. Sadece bir Kıvılcım alanlar, [Yüksek] Bilgi'den yoksun kaldılar; Kıvılcım'ın parlaklığı azdı. Üçüncü [grup], zihinsiz kaldı. Bunlar'ın Jiva'ları [:Monad'ları] hazır değildi. Bunlar, Yedi [ilkel beşer türü] arasında bir kenara ayrıldılar. Bunlar, 'akılsızlar'ı oluşturdular. Üçüncü [Irk] hazırды. Alev Rableri ve Kara Bilgelik [Rableri], «Bunların içinde ikâmet edeceğiz,» dediler.

25 — Manasa, [yani] Bilgelik Oğulları, nasıl hareket ettiler? «Kendi kendine doğmuş olanlar» [:kemiksiz olanlar'ı] reddettiler: «Onlar, hazır değiller,» [İlk] «Ter-doğumlular»ı tiksiniyerek reddettiler: «Onlar, pek hazır değiller,» [İlk] «Yumurta-doğumlular»a girmeyeceklerdi.

26 — «Ter-doğumlular,» «Yumurta-doğumlu» [olan] İki-Katlı [:androjen], Kudretli [ve] Kemikleri olan Güçlü [Üçüncü Irk'ı] meydana getirdiklerinde, Bilgelik Rableri, «[İşte] şimdi yaratacağız,» dediler.

27 — [O zaman,] Üçüncü [Irk], Bilgelik Rableri'nin Vahan'ı [:Beden'i] hâline geldi. O [:Üçüncü Irk], Kriya-sakti [:düşünce kudreti] ile, «İrade ve Yoga» Oğullarını yarattı. Onlar'ı, [yani] Kutsal Atalar'ı, Arhatlar'ın Ecdad'ını yarattı.

2. Bölüm: DZYAN KITA - VIII

28 — Ter damlaları'ndan: Cevher'in artığından; önceki Çark'ın beşer ve hayvanları'nın cesetlerinden kalan madde[den]; ve terkedilmiş tozlardan, 'ilk hayvanlar' meydana getirilmişti.

29 — Sürünen yaratıklara, kemikli hayvanlar, ummanların ejderleri ve uçan sarpalar [:yılanlar] eklendi. Yerde sürünenler, kanat edindiler. Sudaki uzun boyunlular'dan olanlar, hava kuşlarının ecdadını oluşturdular.

30 — Üçüncü [Irk] sırasında, kemiksiz hayvanlar gelişti ve değişime uğradılar: Kemikli hayvanlar hâline geldiler, [ayrıca], Chhayaları da katı hâle geldi.

31 — Hayvanlar, ilk [hermafrodit hayvan'ı, erkek ve dişi hâlinde cinsiyetlere] ayırdılar. Onlar [:hayvanlar], yavru lamaya başladılar. İki-katlı [:androjen] beşer de [o zaman cinsiyetlere] ayrıldı. O [:Beşer], «Biz de onlar [:hayvanlar] gibi [yapalım]; birleşelim ve yaratıklar yapalım,» dedi. Yaptılar....

32 — Ve hiçbir Kıvılcım'a sahip olmayanlar [:'akılsızlar'], devasa dişi-hayvanları kendilerine eş edindiler. Onlar'dan, dilsiz ırklar vücuda getirdiler. Onlar'ın [:'akılsızlar'ın] kendileri de dilsizdiler. Fakat, dilleri açıldı. Canavarlar doğurdular: Kızıl tüylerle kaplı [olan ve] dört ayağı üzerinde yürüyen, sapkın bir canavarlar ırkı. Bu utançın saklı kalması için, dilsiz bir ırk[tı bu].

2. Bölüm: DZYAN KITA - IX

33 — Bunu [:hayvanlarla işlenen günahı] gören [ve] beşerler inşa etmemiş olan [:yaratmayı reddetmiş olan] Lha'tar [:Ruhlar: «Bilgelik Oğulları»], ağlayarak, dediler ki:

34 — «Amanasa [:'zihinsizler'], gelecekteki meskenlerimizi kirlettiler. Bu, Karma'dır. Biz de ötekiler'i iskân edelim. Zararın neresinden dönülse kârdır diyerek, onlar'a daha iyisini öğretilim.» [Söylediklerini] yaptılar....

35 — O zaman, herkes, Manas'a [:zihinler'e] mâlik oldu. Zihinsizler'in günahını gördüler.

36 — Dördüncü İrk, konuşma yeteneğini geliştirdi.

37 — Bir [:Androjen], İki oldu; ayrıca, hâlâ daha 'bir' [:hermafrodit] olan tüm canlılar ve sürünenler, dev balık - kuşlar ve kabuk başlı yılanlar da [iki oldular].

2. Bölüm: DZYAN KITA - X

38 — Böylece, Üçüncü İrk, Yedi Bölge üzerinde, ikişer ikişer, Dördüncü İrk Beşerleri'ni doğurdu. Tanrılar, Gayri - Tanrılar hâline geldiler; Sura, A-sura hâline geldi.

39 — Her Bölge'deki İlk [İrk], Ay rengindeydi [:sarı - beyaz]; İkinci [İrk], altın gibi sarı; Üçüncü [İrk], kırmızı; Dördüncü İrk, kahverengi'ydi, ki bu [renk], günahlar sonucu, karardı. İlk Yedi beşeri ırk-dalları'nın hepsi de [başlangıçta] aynı ten rengine sahiptiler. Bir sonraki Yedi [tâli ırk, ten renklerini] melez bir hâle sokmaya başladılar.

40 — Sonra, Dördüncü İrk, gurura kapıldı. Bizler, Kralar'ız denildi; bizler, Tanrılar'ız.

41 — Göze güzel görünen eşler aldılar. [Bu] eşler, 'zihinsizler'den, 'akılsızlar'dan [idi]. Canavarlar doğurdular: Erkek ve dişi [olan] kötü ifritler, ayrıca, kıt zihinli Khado [:Dakini: dişi ifritler de doğurdular].

42 — Beşeri beden için Mabretler inşa ettiler. Erkeğe ve Dişi'ye taptilar. O zaman, «Üçüncü Göz» artık çalışmaz oldu.

2. Bölüm: DZYAN KITA - XI

43 — Onlar [:Mu'lular], devasa kentler inşa ettiler. Nadir topraklardan ve metallere ve püsküren ateşlerden [:lavlar'dan] inşa ettiler. Dağlar'ın beyaz taşından [:mermerden] ve [yeraltı ateşlerinin] kara taşından, kendi cesametlerinde ve sûretlerinde olan kendi tasvirlerini yonttular ve onlara taptilar.

44 — Onlar [:Atlantis'liler], bedenlerinin cesametinde olan, dokuz 'yati' yüksekliğinde [:~ 8 metre], devasa heykeller inşa ettiler ⁽²⁹⁾. Ataları'nın [:Mu'luların] Ülkesi'ni

içsel ateşler yıkmıştı. Dördüncü [İrk'i da] sular tehdit ediyordu.

45 — İlk büyük sular geldi. Yedi büyük ada'yı yuttular.

46 — Kutsal olan herkes kurtuldu, kutsal olmayanlar yok oldu. Onlar'la birlikte, Yeryüzü'nün Teri'nden meydana getirilen devasa hayvanların çoğu [da yok oldu].

2. Bölüm: DZYAN KITA - XII

47 — Geriye çok az beşer kaldı : Biraz sarı, biraz kahverengi ve siyah ve biraz da kırmızı [ten rengine sahip olanlardan] kaldı. [İlkel ilâhi Soy'un] ay-renklileri ebediyen ortadan kalkmışlardı.

48 — Kutsal Soy'dan üretilen Beşinci [İrk], kaldı. O [:Beşinci İrk], İlk ilâhi Krallar'ı tarafından yönetildi.

49 — [«Yılanlar İrk'i»,] ki Onlar, tekrar indiler; Beşinci [İrk] ile barış yaptılar, O'nu eğittiler ve yetiştirdiler.....

a — Dzyan 2. Bölüm 12 Kita'nın Yorumları

2. Bölüm - Dzyan: Kita I

- (1) Lha ya da Yeryüzü'nün Ruhü.
- (2) Yeryüzü'nün Güneş'e yakarışı.
- (3) Güneş'in verdiği yanıt.
- (4) Yeryüzü'nün değişime uğraması.

2. Bölüm - Dzyan: Kita II

- (5) Muazzam dönemlerden sonra, Yeryüzü, canavarlar meydana getirir.
- (6) «Yaratıcılar», hoşnut kalmazlar.
- (7) Yeryüzü'nü kuruturlar.
- (8) Formlar, Onlar tarafından yok edilirler ⁽²⁸⁾.
- (9) İlk büyük gelgitler.
- (10) Kabuklanmanın başlangıcı.

2. Bölüm - Dzyan: Kita III

- (11) Demiurgos'un [:Kâinat'ın Yaratıcısı'nın] inışı.
- (12) Ay Tanrıları'na, yaratmaları emredilir.
- (13) Yüksek [Seviye'den] olan Tanrılar reddederler.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta IV

- (14) Beşer'in Yaratılışı.
- (15) [Yaratılan Beşerler], içi boş gölgeler [hâlinde]dir.
- (16) «Yaratıcılar», Düşünen bir Beşer'i nasıl yaratacakları konusunda kaos'a düşmüşlerdi (30).
- (17) Mükemmel bir Beşer'in oluşumu için gerekli olan şey.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta V

- (18) «Yoga'nın Oğulları».
- (19) Cinsiyetsiz İkinci Irk.
- (20) Alacakaranlığın Oğulları'nın Oğulları.
- (21) 'Gölge' ya da Astral Beşer, içeriye çekilir ve Beşer de fiziki bir beden geliştirir.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta VI

- (22) Üç ırk'ın evrimi sürer.
- (23) İkinci Irk, Üçüncü'yü yaratır ve yok olur.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta VII

- (24) Yüksek [seviyeden] «Yaratıcılar», gururlarından ötürü, «Yoga'nın Oğulları»nın geliştirdikleri formları reddederler.
- (25) [Üçüncü Irk'ın] önceki [kadrosunu oluşturan] «Yumurta-doğumlular»da enkarne olmak istemezler...
- (26) Daha sonraki [kadroyu oluşturan] Androjenler'i seçerler.

- (27) Zihne mâlik olan ilk beşer.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta VIII

- (28) İlk memeli hayvanlar nasıl meydana getirildiler.
- (29) Darwin-benzeri bir Evrim.
- (30) Hayvanlar, katı bedenler edinirler.
- (31) Hayvanlar'ın cinsiyetlerinin ayrılması.
- (32) Zihinsiz beşerlerin ilk günahı.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta IX

- (33) «Yaratıcılar», tövbe ederler.
- (34) İhmallerini tamir ederler.
- (35) Beşerler, zihne mâlik hâle gelirler.
- (36) Dördüncü Irk, mükemmel konuşmayı geliştirir.
- (37) Her androjen ünite, ayrılır ve iki-cinsiyetli hâle gelir.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta X

- (38) Dördüncü [Irk'ın], Atlantis Irkı'nın Doğumu.
- (39) Dördüncü Beşeriyet'in tâli-ırklar'ı, bölünmeye ve birbirleriyle karışmaya başlarlar; çeşitli renklerdeki ilk melez ırkları oluştururlar.
- (40) Atlantisliler'in öteki ırklara üstünlüğü.
- (41) Günaha girerler ve çocuklar ve canavarlar doğururlar.
- (42) Antropomorfizm'in (31) ve seksüel inancın ilk tohumları: «Üçüncü Göz»lerini kaybederler.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta XI

- (43) Mu-Atlantis (32) beşerleri, kentler inşa ederler ve uygarlığı yayarlar. Antropomorfizm'in başlangıç safhası.
- (44) [Yaptıkları] heykeller, Mu-Atlantis beşerlerinin cesametine tanıklık ederler.
- (45) Mu, 'ateş' ile, Atlantis ise 'su' ile yok edilir. «Tufan.»
- (46) Dördüncü Irk'ın ve Tufan-öncesi'nin en son canavar-hayvanları'nın yok edilmesi.

2. Bölüm - Dzıyan: Kıta XII

- (47) İlk iki ırkın kalıntıları, ebediyen yok olurlar. Çeşitli Atlantis ırk grupları, Beşinci Irk'ın ön-ataları ile birlikte, Tufan'dan kurtarılırlar.
- (48) Şimdiki Beşerî Irk'ın, Beşinci [Irk'ın] kökenleri. «İlahi Sülâleler» (33).
- (49) Beşeriyet'in ilk «Öğretmenleri ile Uygarlaştırıcıları»nın mahiyetleri. Tarih'in ilk parıltıları.

DZYAN TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ

Adi-Sanat: İlk ya da 'İlksel' Ata. Kabala'daki 'Günler'in Atası' (Ancient of Days) ve 'Kutsal İhtiyar' (Adam Kadmon), böylece, Hint tradisyonunda «Sanat» adıyla da anılan 'Yaradan olan Brahma' ile özdeşleşmektedir.

Alev Rableri: Güneş Sistemi'ne rehberlik eden Yüce Ruhsal Varlıklar Hiyerarşileri'nden biri. Yaklaşık 18 milyon yıl önce, Mu Irkı'nın ya da 3. Kök-Irk'ın ortalarında, gezegenimiz üzerindeki Beşerî Evrim'in yönetimini ellerine almışlardır.

Androjen: Hem erkek hem dişi. Metinde, çift cinsiyetli beşerî varlıklara atfen kullanılmıştır.

Anupadaka: Genel anlamda, 'Göksel Varlıklar' demektir. Ancak, «Kâinat, Anupadaka idi» ifadesi, 'Evrensel İnşaatçılar' tarafından formlandırılmazdan önce, Kâinat'ın, formsuz, ebedî olan hâlden söz edilirken kullanılmıştır ⁽²²⁾.

Ateş: Erkek Unsur. «Ruh».

Avalôkitêshwara (Sanskrit): *Kwan-Shai-Yin* (Çince): 'İlk' Logos ⁽³⁴⁾.

Baba-Ana: İlksel Æther ya da Akaşa.

Bilgelik Rabbi: Merkür ya da Buddha. «Sirius», Merkür'ün Yıldızı ve Beşeriyet'in Yüce Öğretmeni'dir.

Curds: Kesilmiş sütün oluşturduğu katı kısımlar. Metinde, «Samanyolu'nun sembolik ifadesidir.

Çarklar: *Wheels:* Dünyalar, Yerküreler. «Büyük Çark», Varoluş Siklusumuz'un tüm süresi ya da Maha-Kalpa; «Küçük Çarklar» ise, 7 Devre'dir.

Dangma: En yüksek seviyeden olan Üstad, Ermiş Kişi. Dangma'nın 'Açılmış Göz'ü, İçsel spiritüel göz'dür, ki bu 'göz' vasıtasıyla tezahür eden spiritüel sezgi melekesi sayesinde, doğrudan ve kesin Bilgiler elde eder.

Devamatri: «Tanrılar'ın Anası» ya da Kozmik Me-kân.

Dhyān Chohanlar: *Dhyāniler:* *Ah-hi:* *Evrensel İnşaatçılar:* Ruhsal Varlıklar'ın Hiyerarşisi. İlâhi ya da Evrensel Düşünce ve İrade'nin tezahürü için, vasıta oluştururlar. Doğa'ya 'yasaları'nı veren ve bunları harekete geçiren Zekî Güçler. Kendileri de, daha yüksek Güçler'in aynı şekilde kendilerine empoze ettikleri yasalara göre faaliyet gösterirler. Evrensel Zihin bu hiyerarşi vasıtasıyla faal hâle geçer. Dhyān Chohanlar, bir Ordu'ya benzerler: Bir Ordu'nun birlikleri gibi, her birinin kendine özgü bireyselliği ya da yaşamı olan, her birinin sınırlı bir faaliyet özgürlüğü ve sınırlı sorumlulukları bulunan ve her biri, tâbî olduğu daha geniş bir bireysellik içinde ihtiva olunan ve kendisinde de daha küçük çapta bireysellikler içeren bölümlerden oluşurlar. Bundan dolayı, Dhyān Chohanlar Hiyerarşileri'ne «*Ordular*» (Hosts) da denilir.

Tüm Kozmos, bilinçli Varlıklar'dan oluşan, hemen hemen sonsuz olan Hiyerarşi serilerince yönetilir, kontrol edilir ve harekete geçirilir. Dhyān Chohanlar dediğimiz ya da başka herhangi bir adla andığımız bu Varlıklar'ın her birinin, yerine getireceği bir Vazifesi vardır ve Onlar, Karmik ve Kozmik Yasalar'ın amilleri olmaları münasebetiyle, 'haberciler'dir. Her birine ait olan bilinç ve zekâ dereceleri bakımından sonsuz bir çeşitlilik gösterirler.

Dhyān Chohanlar'ın kolektif bütünü, tezahür-dışı Logos'un tezahür eden 'Kelâmı'nı oluşturur ve aynı anda hem Kâinat'ın Zihni'ni ve hem de Kâinat'ın sabit Yasası'nı meydana getirir.

Dzyu: Okült Bilgelik. Tek Gerçek (majik) Bilgi. Metinde, Göksel Varlıklar'ın kolektif Bilgeliği'ni ifade etmektedir.

Ejder: İlâhi Bilgelik ya da Ruh.

Fohat: Kozmik Elektrikiyet ⁽³⁵⁾; İlksel Işık. Fohat, Kozmik Evrim Yasası'nı harekete geçirir, ki O da, Kâinat Zihni'nin İdeleştirmesi'ne itaat ederek, tezahür etmiş olan Güneş Sistemi'ndeki çeşitli varoluş hâllerini meydana çıkarır. Kâinat Zihni'nin fikirleri, maddeye, Fohat vasıtasıyla işlenir.

Fohat, aynı zamanda, bir Varlık'tır ⁽³⁶⁾. Etkilediği güçler, kozmik, beşerî ve dünyasal mahiyette olup, sırasıyla, bu üç seviyenin tümünde tesirlerini icra ederler. Dünyasal seviyede, Fohat'ın tesiri, manyetizör'ün kuvvetli arzusunun oluşturduğu manyetik ve aktif güçte hissedilir. Kozmik seviyede ise, gezegensel sistemden, solucanlara ve papatyalara kadar, her şeyin oluşumunda, sözkonusu şeyin gelişimi ve inkişâfına ilişkin olarak İlâhi Düşünce'deki ya da Doğa'nın Zihni'ndeki programı yürüten yapıcı güç'te mevcuttur. Fohat, metafizik anlamda, Tanrılar'ın 'objektifleştirilmiş düşüncesi'; Kozmik ve beşerî ideleştirmelerin habercisi; Kâinat Yaşamı'ndaki aktif güç'tür. Tâli veçhesi bakımından da, Fohat, Güneş Enerjisi'dir, elektriki ve hayatî eflüv'dür.

«Evrım, Logos'un 'zihnî enerjisi' tarafından başlatılır. Logos'un bu ışığı, objektif madde ile Logos'un sübjektif düşüncesi arasındaki irtibattır, ki buna, bazı Buddhist kitaplarda Fohat denilir. Fohat, Logos'un birlikte çalıştığı tek Vasıta'dır.»

«Geçiş Yok» Çemberi: *Ring «Pass-Not»*: Lipikalar, kişisel Ego ile, kişisel olmayan Benlik, yani Ego'nun Aslı ve Ebeveyn-Kaynağı arasında, geçilemez olan bir engel kurarlar. Tezahür etmiş olan madde âlemini «Geçiş Yok» Çemberi'nin içerisine almak suretiyle, 'saf ruh' âlemini, madde âleminde ayırırlar. Bu Çember, sonlu olanı, hakikaten Sonsuz olandan ayırır.

Gölge: Chhaya: Astral Beden. Astral Suret.

Hermafrodit: Hümsa. İki cinsiyetli. Metinde, çift cinsiyetli olan hayvanlara atfen kullanılmıştır.

Karanlık: Karanlık, Kâinat'ın Pralaya sırasındaki hâlinin alegorik tasviridir. Doğu Okültizmi'ne göre, Karanlık, tek hakikî gerçeklik, ışığın kaynağı ve köküdür. Işık, maddedir; Karanlık, saf Ruh'tur. Karanlık, esas olarak, sübjektif ve 'mutlak' ışıktır; öte yandan, ışık, görünürdeki tüm parlaklığına ve görkemine rağmen, ebedî olamayacağı için, bir gölge kitlesinden, bir Maya'dan ibarettir.

Khodo: Dakini: Dördüncü Irk'ta, diğerlerine nazaran daha aşağı seviyeden ve daha maddi olan varlıkların enkarné oldukları 'dişi beşerler'. Bunlar, 'havada yürüme' (levite olma) hünerine sahiptiler ve «ölümlülere karşı son derece iyi kalpliydiler»; ancak, «zihinleri yoktu» — sadece hayvansal içgüdüleri vardı.

Kozmos: Metinde, çoğu kez, kendi Güneş Sistemi-miz anlamına gelmektedir.

Kök: Müteal Bilgi.

Kök-Irk: Bir Büyük Dünya Devresi boyunca, her biri bir Devre'ye tekabül edecek şekilde ortaya çıkan Yedi Temel Irk ⁽³⁷⁾. Dahil olduğumuz Aryen Kök Irkı ⁽³²⁾, 5. Kök-Irk'ı oluşturmaktadır.

Kriyasakti: Düşünce Gücü. Bu gizemli 'düşünce gücü', düşüncenin, tabiatında var olan kendi enerjisi ile, dışsal, algılanabilir ve fenomenal sonuçlar oluşturmaları mümkün kılar. Denildiğine göre, kişinin dikkatinin (ve iradesi'nin) belirli bir düşünce üzerinde derin bir şekilde yoğunlaştırılması hâlinde, herhangi bir fikir, kendisini, 'dışsal' olarak tezahür ettirecektir. Aynı şekilde, yoğun bir irade gücünü, arzu edilen sonuç izleyecektir. Bir Yogi, genel olarak, hârikalarını, İrade Gücü ve Kriyasakti vasıtasıyla gerçekleştirir.

Kumuda-Pati: Yeryüzü'nün ebeveyni olan Ay.

Kutsal Hayvanlar: Yaşam'ın kökenlerinin 'sayfası' üzerinde son derece derin bir anlamı olan 'Kutsal Hayvanlar', astronomik açılım ile, Burçlar hâline gelirler. Bazı Kabalistler, Onlar'da, hayvanların 'prototipleri'ni görürler.

Kwan-Yin-Tien: «Ses'in melodili cenneti», yani Kwan-Yin'in yurdu'dur. Kwan-Yin, «İlâhi Ses» anlamına gelir. Bu 'Ses', Kelâm ile, Düşüncenin ifadesi olan 'Konuşma' ile, yani Logos ile eşanımlıdır. 'Ses', Tsien-Tchan'ın, yani Kâinat'ın illusion hâlindeki formunun, Kaos'tan ve Yedi Unsur'dan ortaya çıkmasına sebep olur.

Lanoo: Uygulamalı Ezoterizm öğrenimi gören öğrenci, mürit.

'Layu' Merkezleri: Yedi 'Layu' Merkezi, yedi Sıfır noktasıdır. 'Sıfır' terimi, Ezoterizm'de, farklılaşmanın skalasının başladığı noktayı belirlemek için kullanılmıştır. Bu Merkezler'den, Güneş Sistemimiz'in bünyesine giren unsurların farklılaşması başlar.

Lha: «Ruh»; Göksel ya da Beşer-üstü Varlıklar'dan herhangi biri. Himalaya-ötesi bölgelere ait kadim bir kelime olan 'Lha', Göksel Hiyerarşiler'in tüm serisini kapsar. Tibet'in Başkenti Lhassa'nın adı, 'Lha' kökünden gelir: Lha-ssa.

Lipika: Kelime anlamı 'Yazıcılar' olan Lipi-ka, Karma Yasası ile ilişkili olan İlâhi Varlıklar'dır. Beşer'in her fiilini ve düşüncelerini, fenomenal Kâinat'taki olmuş olan, olmakta olan ve olacak olan her şeyin aslına sadık olan bir kaydını, Akaşik Levhalar'a (Akaşik Kayıtlar'a) işleyen Kaydediciler ya da Tarihçiler'dir (38).

Kâinat'ın, her Pralaya'dan sonra Kozmos'un tekrar inşası sırasında «Evrensel İnşaatçılar»ın kullandıkları İdeal Plânı'nı pasif haldeki Kâinat Zihni'nden objektifliğe projekte edenler de Lipikalar'dır. Böylece, 'Ebedi İdeleştirmen'in ya da Eflatun'un adlandırdığı şekliyle 'İlâhi Düşünce'nin doğrudan 'Yazıcıları' olmaktadır.

Loka: 'Âlem'; Kâinat'ın bir bölgesi, katmanı.

Loka-Chakshush: Güneş.

Manvantara: *Manu-antara*: Hindu Mitolojisi'nde, bir Manu'nun, Beşeriyet'in Ata'sı ve Yeryüzü'nün Yöneticisi olarak hüküm sürdüğü Dönem 306.720.000 yılı kapsar (39).

Hindu Mitolojisi'nin çeşitli Dönemler hakkında verdiği bilgiler şöyledir:

«Kalpa», Brahma'nın Bir Günü'dür. 4.320.000.000 yıl eder. Bir Kalpa, 14 Manvantara'yı kapsar. Her Manvantara'nın bir Manu'su vardır. Her Manvantara da 71 Maha-Yuga dan meydana gelir. Bir Maha-Yuga, 4.320.000 yıl sürer. Her Maha-Yuga ise 4 «Yuga»dan, yani Çağ'dan oluşur. Bunlar: Satya-Yuga; Treta-Yuga; Dvapara-Yuga; Kali-Yuga'dır. Brahma'nın Bir Günü olan Kalpa'nın sonunda, Brahma'nın aynı uzunlukta olan Gecesi, yani «Pralaya» başlar. Brahma'nın Bir Günü ile Bir Gecesi'nin 360 tanesi Brahma'nın Bir Yılı'nı oluşturur, ki 100 Brahma Yılı da bir «Maha-Kalpa»yı ya da «Brahma'nın Çağı»nı meydana getirir. Bundan sonra da aynı süreyi kapsayan «Maha-Pralaya» gelir.

Mme Blavatsky'ye göre, bir Kalpa'nın kapsadığı 14 Manvantara, ikiye ikiye ayrılarak, 7 Devreyi (Round) oluştururlar. Her bir Devre'nin başlangıcındaki Manvantara'da 'kök-Manu', bitimindekinde ise 'tohum-Manu' hüküm sürer. Devrelerin başlangıcında, «Maya'ya ait Hayat»a ve sonunda ise «Hakiki Hayat»a uyanış sözkonusudur. Böylece, her bir Devre için, biri başında biri de sonunda olmak üzere, iki Manu vardır.

Maya: *Illusion*: Sonlu olan her şeyin içine giren unsur. Kendisi içinde tüm realitelerin esaslarını içeren ve meknuz olan Tek Mutlak Varoluş'un dışında, hiç bir şey kalıcı değildir. En yüksek seviyedeki Göksel Varlıklar'a kadar, her 'varlık seviyesi'ne ait olan varoluşlar,

belirli derecede, sihirli bir lâmbanın, renksiz bir perdeye yansıttığı gölgeler mahiyetindedir. Ancak, her şey, rölatif olarak gerçektir de; çünkü, herhangi bir varoluşu idrâk etme durumunda olan varlık da bir yansımadır ve bu durumda, idrâk edeceği her şey de ona, kendisi gibi 'gerçek' gelecektir.

Monad: Jiva: «Bir Olan». 'Üçlü Ruh'un kendi seviyesindeki varoluş hâli. Okültizm'de, çoğu kez, 'Atma, Buddhi ve Manas'ın, yani 'Spiritüel İrade, Sezgi ve Yüksek Zihin'in oluşturduğu 'birleşik teslis'tir - ya da, varlığın, aşağı seviyeden âlemler'de doğan ve giderek, o seviyelerden geçip beşere ve oradan da daha sonraki hedeflere doğru ilerleyen 'Ölümsüz Öz'üdür.

Nidana(lar): 12 Nidana: Varoluş'un esas sebepleri, oluşturulan sebeplerin sıralanması sonucunda üretilen sonuçlar. Her biri, kendisinden önce gelen sebebin sonucu ve kendisinden sonra gelecek olan sonucun da sebebidir. Nidanalar, liyakati ve liyakatsizliği oluşturan ve en sonunda da Karma'yı tüm etkinliğiyle ortaya çıkaran 'zincirleme örülen yasa'nın akışına ilişkin teoriye aittir.

Oeaoohoo: «Tanrılar'ın Baba-Ana'sı» ya da her şeyin içinden intişar ettiği 'yedili kök'. Bir anlamda, «Her şey'in Köksüz Kökü»; bir başka anlamda ise, tezahür etmiş olan Tek Yaşam ya da Ebedî yaşayan Birlik için kullanılan isimdir. «Oeaoohoo'nun ışığında her kim yıkırırsa, Maya'nın örtüsü tarafından hiçbir zaman aldatılamayacaktır.»

Öğul: Yukarıda, tüm Kozmos; aşağıda, beşeriyet.

Ses'in Ordusu: Sebebin (—İlâhi Düşünce'nin—) bir etkisi ve sonucu hâlindeki Ses'in ve Konuşma'nın gizemi ile yakından bağıntılı olan bir deyimdir. («Ordular» için bkz: Dhyan Chohanlar.)

Su: Maddî varoluşun temeli ve kaynağı: Dişi Unsur. «Madde».

Sura ve A-sura: Suralar (Tanrılar), Atlantis'in Bilgeleri'nde enkarne olduklarında, 'Sura' adının karşılığı olan 'Asura' adı da Atlantis'liler'e verilmişti. «Asura, Aryanlar'ın (Tanrılar'ın) Spiritüel Kahramanları'nın düşmanları olan tüm Atlantis'liler'e verilen genel ünvanı.»

[Cümledeki 'Aryanlar' ismini, Aryen Irkları ile karıştırmamak gerekir. Buradaki Aryanlar, o zamanki beşeriyetin Rableri olan belirli bir «İlâhi Varlıklar Kadrosu» idi.]

Svâbhâvat: Mistik Cevher; Fizik Doğa'nın, şekil ve-rilebilir olan Kökü (⁴⁰). Kâinat'ı dolduran 'şekil verilebilir hâldeki cevher'; her şeyin kökü. Tezahür ettiğinde 'Rakamlar' hâline gelir; Cevher Birliği hâlinde ise, en yüksek seviyedeki Rakam'dır. Buddhist kökenli bu kelime, Kabala'daki 'Arşetipik Âlem' ile eşanlamlıdır ki, O'ndan, 'Yaratıcı, Biçimlendirici ve Maddî Dünyalar' ve Bunlar'ın içerdiği öteki çeşitli dünyalar (kıvılcımlar) ortaya çıkar. Dünyalar'ın hepsi de Yöneticilere ya da Vekillere tâbidirler — Dünyalar'ın bu 'Yönetici Hiyerarşi Mekanizmaları', Hindular'ca, Rîşiler ve Pitiriler; Museviler ve Hristiyanlar'ca, Melekler; Kadim Tradisyonlar'da ise Tanrılar olarak anılırlar.

Yoga'nın Oğulları: «Yoga», pasif sonsuz ilâhi varlığın en yüce hâlidir, çünkü tüm ilâhî enerjileri içerir ve her şeyi Yoga gücü vasıtasıyla yarattığı söylenen Brahmanın özüdür. «Yoga'nın Oğulları» ise 'ilkel astral ırk'tır.

Yüce «Bizimle Birlikte Ol» Günü: Beşer açısından, cehalet engellerinden kendisini özgür kıldığı ve kişiliğinin içindeki Ego'nun, Kâinat Egosu'ndan ayrı olmadığını tam olarak bildiği ve böylece, hem, 'Tek' Hayat olan, tezahür etmiş hâldeki Evrensel Hayatlar'la («Bi-

zimle») birlikte, hem de o Hayat'ın ta kendisi olmak üzere Tek Öz'ün içine hulûl ettiği gün'dür.

Zihin-Doğumlu Oğullar: Kumaralar: Güneş Sistemi'ndeki öz-bilinçli En Yüce Yedi Varlık. Bu Yedi Kumara'nın her biri, aynen bir beşerin bir fizik bedeninin aracılığıyla tezahür etmesi gibi, bir Gezegensel Düzen aracılığıyla tezahür ederler. Hint tradisyonlarında, «Brahma'nın zihin-doğumlu oğulları» diye adlandırılırlar. Bu Yüce Varlıklar, zekânın ve bilgeliğin toplamını oluştururlar. Bu sistematik düzen'in yansıması gezegensel sistemimiz dahilinde de görülür. Dünya Evrimi-miz'in Başında, İlk Kumara yer alır; üçü ezoterik ve üçü ezoterik mahiyette olan öteki altı Kumara da O'nun yardımcısıdır ve Sistematik Kumaralar'ın güçlerinin dağılımı için 'odak noktaları'nı oluştururlar.

DİPNOTLAR

- (1) **Cosmology : Evrenbilim :** Kâinat'ın oluşumunu, yapısını inceleyen felsefi ve bilimsel öğreti.
- (2) Bkz: Bölüm-2/d.
- (3) Bu, «**psikometrik**» bir olgudur. (Haz.)
- (4) Bkz: **AGARTA**, kitap-36 ... Arka kapak yazısı.
- (5) «Gizli Öğreti»ye göre Beşerî Irklar ve Evrimleri konusunda daha ayrıntılı bilgi için, Bkz: **MU**, kitap-10 ... Ek: 7, 8, 9
- (6) Mme Blavatsky, İskenderiye Kütüphanesi'ndeki birçok tomarın, Tibet'teki «gizli bir müze»ye sevkedilmek suretiyle, Roma ordusunun başlattığı yangından kurtulduklarını ileri sürüyordu. Bu konuda söylediklerinin doğruluğundan emindi ve bu saklı kütüphanelerin gözeticilerinin, «istedikleri zaman, görkemli bir şecereye sahip olduklarını ortaya koyabileceklerini ve hem kutsal hem de dünyasal tarihin nice gizemli sayfasını açıklayacak nitelikteki, gerçekliği kanıtlanabilir dökümanları açığa çıkarabileceklerini,» (Isis Unveiled) beyan ediyordu.
- (7) Yazar Andrew Tomas'ın sözünü ettiği Kitalar şunlardır: **Dzyan 2. Bölüm ... Kıta I/2; Kıta IV/17; Kıta XII/48, 49 (...)**
- (8) «İşte insan varlığı, sadece bir ışık olarak bu küreye uğrar ve bu küreden gider.
«Dünyanın varlığı, insan varlığı ile birlikte değildir.
«Dünyanızın üzerinde pek çok ADEM'ler doğmuş, pek çok Adem'ler yok olmuştur.
«Sizin Kutsal Kitaplarınızda zikredilen, bu neslin evrim basamağını teşkil eden ferdin adıdır.»
(Sadıklar Plânı - 1 ... Böl: 4/Sıra - 77)
- (9) **Sepher Jezirah : Sefer Yetsira : «Yaradılış Kitabı» :** İbraniler'in 'gizli bilimi' olan Kabala'nın temel kitabı. Kitabın ortaya çıkışı 6. Yüzyıl'a kadar dayanırsa da, orijinal yazarının Hz. İbrahim olduğu belirtilir.
- (10) «Lama Kazi Dawa-Samdup gibi, yüksek seviyeden bilgilere sahip olan bazı lamalar, çok eski zamanlardan beridir inisiyeler arasında karşılıklı kullanılagelen 'gizli bir uluslararası sembol şifresi'nin mevcudiyetine ve bunun, Hindistan, Tibet, Çin, Moğolistan ve Japonya'daki dinî Kardeşlik Örgütleri tarafından hâlâ daha kıskançlıkla korunan 'gizli öğretiler'in anlaşılmasını sağlayıcı bir anahtar niteliğinde olduğuna inanırlar.
«Aynı şekilde, Batılı okültistler de, kadim Mısır ve Meksika'nın hiyeroglif yazılarının, bir dereceye kadar, 'gizli bir lisan'ın halk arasında yaygınlaşmış ya da ezoterik bir uzantısı oldukları düşüncesindedirler....»

Evans-Wetz, W.Y. der., *The Tibetan Book of the Dead*, London, O.U.P., 1960.

- (11) **Vaivasvata** : «Vaivasvata Manu», şimdiki Beşeriyet'in Atası olan Yedinci Manu'dur. (H.P.B.)

(12) Bu yazının yazılış tarihi 1887'dir.

- (13) **Cosmogony** : **Evrendoğum** : Kâinat'ın oluşumu, kökeni, doğuşu, yaratılışı. Kâinat'ın oluşumu ve gelişmesi üzerine mitolojik-dinsel öğreti.

Cosmogogenesis : «Kâinat'ın Oluşu».

- (14) **Theogony** : Tanrılar'ın Şeceresi.

- (15) **Dan** : **Jan-na (Dhyan)** : «Dan», modern Çin ve Tibet fonetiğinde artık «ch'an» hâline gelmiş olup, ezoterik okullar ve yazılarını ifade eden genel terimdir. Kadim kitaplarda, «Janna» kelimesi, «kişinin, kendisini, meditasyon ve bilgi ile ıslâh etmesi», ikinci bir 'içsel doğuş' şeklinde tanımlanır. İşte, «**Dzan**» (fonetik olarak, Djan) kelimesi ve «Dzyan Kitabı» adı da buradan türemiştir. (H.P.B.)

- (16) **Ethnology** : Beşerî ırklar, yayılmaları, ilişkileri ve faaliyetlerini konu edinen bilim.

- (17) **Philology** : Bir lisanın, kendisini oluşturan yazılı metinlerinden etüdü.

- (18) **Gupta-Vidya** : «Gizli Bilgi». Bu Sanskrit terimin, Batı'da, 'Gizli' anlamına gelen Okült kelimesinden türetilen 'Okültizm' terimiyle çevrilip, kullanıldığını görüyoruz. (H.P.B.)

- (19) «Zamansızlık'ın ne olduğunu biliyor musunuz siz?

«Müteal Zaman da, Zamansızlık denilen hâlin tamamlayıcısıdır gerçekte.

«Müteal Zaman hususunda, fakat, bir iki şey söyleyerek, fikir vereyim:

— Müteal Zaman, kendisini aşan düşünce'nin cevlân ettiği bir mekândır.

— Müteal Zaman, külliye Kâinat'ı kapsayan farklılaşmalardır.

— Müteal Zaman, zaman denilen kavramı dahî 'canlı' kılan, diğer idrâkleri dahî tanzim eden [ilâhî] Murat'tır.»

(Sadıklar Plânı - 5 ... Böl: 2/Sıra: 3,4)

- (20) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 5 ... Böl: 3/Sıra - 3

- (21) «Oradaki [yani, Tevrad I. Bap'taki] yaradılış kuşkusuz yoktan varediliş değildir.

«Sizler ve bizler, yoktan varedilişin ne olduğunu ebediyyen bilemeyiz.

«Bu yalnızca, Kaadiri Mutlak'ın bilgi ve tasarrufunda olan bir olaydır.»

(Sadıklar Plânı - 2 ... Böl: 2/Açıklama - 1)

- (22) [**Allah'ın Yaratması : Formsuz Mevcudiyet.**]

«Madde, bizatihi Tanrı tarafından meydana getirilmiş bir 'asli cevhere' sahiptir, bir mevcudiyet'tir.

«Madde, yani, mekânda bir 'mevcut yer' işgal eder, fakat henüz 'varlık karakterine' haiz değildir; tâ ki Ruhsal Kudret ona ilk em-pûlsünü, ilk müktedir tesirini göndersin ve o da bunu alıp cevap versin. İşte bu andan itibaren bir 'varlık', 'maddî varlık' teşekkül etmiş, yani sizin kozmik kâinatınız meydana gelmiştir.»

[**Varlığın Formlandırması : Formlu Kâinat.**]

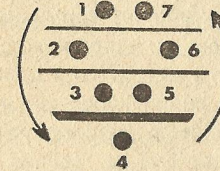
«Kozmik Kâinat'ın meydana gelişi, hiç kuşkusuz, Yaradan'ın Tasavvuru ve Tahayyülü dahilinde değildir.

«Kaadiri Mutlak olan Mutlak Tanrı, sadece 'mevcudiyet'i' meydana getirmiştir; ve Ruh, mevcudiyetten varlığa dönüşmüş ve sonra da gene 'mevcudiyet' hâlinde bulunan madde'yi, 'varlık' hâlinde maddeye çevirmiştir.»

(Sadıklar Plânı - 5 ... Böl: 3/Sıra - 6)

- (23) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 5 ... Böl: 3/Sıra: 9, 10, 11, 12

- (24) **Gezegensel Zincirler** : Tek Ebedî Yasa, tezahür etmiş olan Do-ğa'daki her şeyi, 'yedili' bir prensibe bağlı olarak ortaya çıkarır. Aynı şekilde, sayısız 'gezegensel zincirler' de, yedi küreden oluşur.

Bu yedi küreden sadece biri, en alt seviyede ve en maddî olanı, yani sadece 'fizik küre' bizim tarafımızdan algılanabilir ve öteki altı küre ise, fizik seviyenin ötesinde yer aldıklarından, dünyasal gözlerle görülemezler. Dünyamız da, ait olduğu gezegensel zincirin, üçü 'inen', üçü de 'çıkan' mahiyette olan altı küresinin

en altında yer alan, 'dördüncü küre'dir. (H.P.B.)

[Dünya planeti, safhalı bir yaratım eseridir. Bu planetin, ilkin astral madde maketi inşa edilmiş, bu astral planet, Teksir Yasası ile, fizik bir yoğun küre'nin teşkilinde kullanılmıştır. Bu küre, giderek en yoğun hâline ulaşmış, oradan bu inişin aynen bir çıkışı ile gene ilk astral hâle ulaşmaktadır. Kutsal Metinler'de, bu olayın, olup-bitmiş şekilde ifade edilmesi, varlıkların zamanları ile, Rabbin zamanı arasındaki izafi ilişkiden doğmaktadır.] (Haz.)

Açıklama - 1 :

«İşte, teksir yasa gereği, yüksek Ruhsal Varlıklar, sözgelimi sizin Rabbiniz olan Varlık, dünyanın fizik teşekkülünü meydana getirmeden önce onun seyyalini meydana getirmiştir.

«Kutsal Metinlerinizdeki, 'Allah dünyayı altı günde yarattı.' sözü, işte bu demektir.

«Burada, altı günden maksat nedir?

«Altı günden maksat bir zaman, bir sıra değildir.

«Yani size göre hiç bir şey değildir.

«Ancak Râb'be göre bir şeydir.

«Bu da, seyyaliyetin, En İnce Hâlimden En Kaba Hâline kadar geçirmiş olduğu safahattır.

«Bu safahat, muhakkak ki yoğunlaşmakta olan varlığın yani maddenin seyyale ve titreşim durumunun bir ifadesi, bir ilâvesidir.»
(Sadıklar Plânı - 2 ... Böl: 2/Açıklama - 1 [Ek-a])

Açıklama - 2 :

«Zaman meksefesı, sizin Dünya gezegeninizin astral ikizinde, astral benzerinde bir nevi atmosfer tabakalarının yoğunlaşması gibi [bir] yoğunluğa bağlanmıştır.

«Biraz daha açarak söylemek gerekirse : Astral dünyanın çeşitli yoğunlukları içinde, belirli iki yoğunluk (kesafet) arasına yerleştirilmiş bir sistem vardır ki işte bu sistem, sizin [dünyanızı ait] zaman meksefenizi teşkil eder.

«[Plânetinize ait] astral ikiziniz, dünyanın fizik evren'de mekân teşkil ettiği zamandan önce meydana gelmiştir.»

(Bilgiler Plânı - 1 ... Böl: 3/Sıra - 16)

Muhiddin-i Arabî (Fütûhat-ı Mekkiye'den) :

«Şunu bil ki! Âlemin vücud bulması hiç bir şey ifade etmez, ancak bu âlemin ondan evvelki suretleri, 'Âma'dır. Yani, bulut renğinde koyu bir dumandır. İşte bu âlem bu dumandan çıkmıştır. (...) Şunu bil ki! Sabit olan cevher o duman ve buluttur. Bu da Rahman'ın nefesidir. Bütün âlemler bunun içinde zuhur eden şekillerdir. Bunlar bir arz ve geçit halindedir. Bunların yok edilmesi de mümkündür. İşte bu sûret ve şekiller ve resimler mümkündür. Bu mümkünlerin bu dumana nispeti, şekil ve sûretlerin gören gözler aynasına inikası nispeti gibidir.

«Hak Tealâ cümle âlemin gözüdür. Gören odur, mümkünleri bilen de o'dur. Mümkünlerin şekil ve suretleriyle cümle bildiklerini idrâk etmektedir. İşte âlem dediğimiz şey, Hakkın bakışı ile, bu duman arasında zuhur etmiştir.»

- (25) **Pralaya :** Pralaya, 'yok olma, sona erme' dönemidir. Ezoterik Öğreti'ye göre, başlıca «pralayalar» şunlardır: Her bir Siklus'un sonundaki 'tâli Pralaya'; Yedi Siklus tamamlandığında, 'Gezegen-sel Pralaya'; tüm Güneş Sistemi sona erdiğinde oluşan 'Güneş Pralayası' ve en nihayet, Maha-Kalpa'nın kapanışındaki 'Evrensel Maha-Pralaya'. Maha-Pralaya sırasında, Tanrılar'dan atomlara kadar, farklılaşmaya uğramış olan her şey, Kâinat Mekânı'ndan silinir; Kâinat yok olur. Hindu tradisyonlarında ise, üç ana «pralaya» şu şekilde sınıflan-

dırılır: «Naimittika» denilen birincisi, Brahma'nın Gecesi'ne te-kabül eder. Bu pralaya sırasında, yaratıklar, yaşayan ve bir forma sahip olan her şey yok olur ve sadece, o Gece'nin sonunda ki yeni Gün Ağarışı'na kadar statükosunu koruyan 'cevher' kalır. «Prakritika» ise, Brahma'nın Çağı'nın sonunda ortaya çıkar. Bu kez, mevcut olan her şey, Maha-Pralaya'nın bitiminde tekrar biçimlendirilmek üzere, çözülerek İksel Unsur'a karışır. Üçüncü-sü olan «Atyantika», Dünyalar ya da Kâinat'la değil de, bireysel pralaya'ya ya da Nirvana'ya erişen kişilerle ilgilidir. Bu kişiler için, artık, Maha-Pralaya sonrasına kadar, gelecekteki bir yaşam, gene-doğma sözkonusu değildir. Bhagavata'da ise, dördüncü bir pralaya'dan bahsedilir. Bu, «Nitya» ya da 'sürekli yok oluş'tur: Kûreden atoma kadar, bu Kâinat'taki her şeyde, algılanmaksızın ve ardı arkası gelmeksizin oluşan değişim'dir; gelişme ve çürü-me'dir [yaşam ve ölüm'dür]. (H.P.B.)

Açıklama - 1 :

«Kâinat da bir bedendir ve onu Yöneten Üst Varlık da bu Kâinat'ta eprövlerini yapıyor.

«Kâinatı bir canlı olarak..... acaba bunu.....

«Kâinat için acaba bir dezenkarnasyon..... sizin anladığınız..... yollardan çok uzaktır.

«Kâinat'ın dezenkarnasyonu başka şekilde olmaktadır ve onun daha ilerisini düşünmeğe gerek yoktur. Zira bunu sizin idrâkiniz kabûl edemez ve olamaz...»

(Dostlar Plânı - 2 ... Böl: 9/Sıra - 7)

Açıklama - 2 :

«Bütün maddeler bu ve bundan daha kaba haldeki durumların da tedricen yüksele yüksele, âlemden âleme geçmekte ve ruhlarla beraber geriye dönmek üzere evrimlerine devam etmektedirler. Biz farzedebiliriz ki dünyamız bütün maddî varlığı ile bizim duyamadığımız bir tarzda, yavaş yavaş uzayda kaybolmaktadır. «Bütün maddelerde radyoaktif halin mevcut olduğunu ilim âlemi elbette birgün tasdik edecektir.» (B.R.)

(Evrensel Evrim Yolları, kitap - 37 ... Böl: 2/a [sf. 21])

- (26) «Neden bunca yıl Kur'an okunur da bıkmaz?

«Kuran'da bir Güneş Sisteminin Plânı çizilidir.»

(Sadıklar Plânı - 2 ... Böl: 1/Sıra - 42)

- (27) «Muhakkak ki düşünen insanlar olarak sizler, Kâinatın büyük sırlarından birini çözmek ve öğrenmek arzusundasınız.

«Maddenin ve bütün bu sonsuzca suptilleşen (incelen) madde âlemlerinin köken ve başlangıcını belirleyen ve kuran nüve nedir? İşte bu soruya biz varlıklar yanıt vermekten âciz durumdayız. Biz [varlıklar], ancak realitemizle ilişkili olan maddeler hak-

kinda bilgi sahibiyiz. Bunun bir adım ötesinde müteal (aşkın) yeni bir madde âlemini tanımlamaktan ve tasvirden âciziz.»

(Dostlar Plânı - 1 ... Böl: 7/Sıra - 7)

- (28) «Mayalar'ın kutsal kitabı Popol Vuh, ilâhi Güçler'in, kendilerine ibadet etmekten aciz oldukları için yok ettikleri kadim [beşeri] ırklardan bahseder.»

Kolosimo, Peter. **Not of This World**, çev. A. D. Hills, London, Sphere Books, 1977.

- (29) Eski Ahit / Tekvin: 6/4

«Allah oğulları insan kızlarına vardıkları, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdıkları zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim [Devler] vardı; bunlar eski zamandan zorbalı, şöhretli adamlardı.»

Pedro de los Rios'daki (Meksika) El Yazması Metin'den:

«Dünyanın yaratılmasından 4008 yıl sonra meydana gelen Tufan'dan önce, Anahuac ülkesinde, Dev bir ırk olan Tzocuillixeco yaşıyordu; bunlardan birinin adı Xelua idi...»

- (30) «İnsanı yeryüzünde ikamete mecbur eden şartları, idareci Makamlar, ilkel insandan evrimleşmiş insana gelinceye kadar geçirilmesi mukadder olan safhaları tam ayrıntılı olarak kuşkusuz bilmiyorlardı...»

«Tam ayrıntılı olarak bilinmemesi Onların bir kudret noksanlığından değildir.

«Bu, beşer varlığının beşer ırkının son devre evrimi içerisindeki kendi iradesine, kendi anlayışına ve evren kudretleri ile olan irtibat derecesine göre meydana gelecek olan;

«a — bir hareket şekli ile ilgilidir,

«b — bir davranış şekli ile ilgilidir.»

(Sadıklar Plânı - 3 ... Böl: 2/Sıra - 11)

- (31) **Anthropomorphism** : İnsanbiçimcilik : Beşerin niteliklerinin başka bir varlığa, özellikle Tanrı'ya aktarılması.

Anthropogenesis : «Beşer'in Oluşu».

- (32) Bkz: MU, kitap - 10

- (33) **İlâhi Sülâleler** : Her ülkenin kadim tradisyonları, Manu, Thot-Hermes, Oannes-Dagon ve İdris-Enoch'dan, Eflatun ve Panadores'e kadar, yedi ilâhi Sülâle'den, Yeryüzü'nün Mu ve Atlantis'e ait yedişer bölgesinden bahsederler; Göksel Mekânları'ndan inerek, Yeryüzü'nde hüküm süren ve beşeriyete Astronomi, Mimarlık ve bize kadar gelen tüm diğer bilimleri öğreten Yedi İlksel ve 'Dual' [(!)] Tanrılar'dan söz ederler. Bu Yüce Varlıklar, önce 'Tanrılar' ve 'Yaratıcılar' olarak belirirler ve sonra, gelişim hâlindeki beşeriyetin arasına karışarak, en sonunda da 'ilâhi Kralar ve Yöneticiler' şeklinde ortaya çıkarlar. (H.P.B.)

- (34) **Logos** : Her daim 'saklı' olan 'sebebin objektif ifadesi ya da etkisi. Şöyle ki, 'konuşma', 'düşünce'nin Logos'udur, bundan dolayı da, metafizik anlamı bakımından, Logos, 'Kelâm'dır.

Kozmik seviyede, tüm Kozmos'a yaşam veren 'Bir' : 'Spiritüel Güneş', görünmez olan 'İlk' Logos'tur.

«Kozmik İnsan», 'ikinci' Logos'tur. Evrensel Form (Prototip) ve Fikir olan Kozmik İnsan, Kâinat'ın kendisinin tezahür etmiş olan Logos'unu oluşturur. Böylece, Kozmik İnsan, kolektif Logos'tur; Evrensel Hiyerarşiler'in tüm 'Ordu'sudur; 'Bilgelik Rableri'dir.

Beşer de, çeşitli sistemlerde, 'üçüncü' Logos olarak kabûl edilir: 'İlk' Logos, ilâhi Zihni yansıtan aynadır; Kâinat, 'İlk' Logos'un aynasıdır ve aynı zamanda, 'İlk' Logos, Kâinat'ın Ruhu'dur; Beşer de, kendisinde, Kâinatı'nda, yani Yeryüzü'nde gördüğü ve bulduğu her şeyi yansıtır. (H.P.B.)

'Dünya ve Güneş Logosu' için Bkz: **DÜNYA ÖĞRETMENİ**, kitap - 18 ... Böl: 1/a

- (35) «Plân olarak, bizim bildiğimiz bütün varolan şeyler, Kâinat Enerjisi'nden meydana gelmiştir.

«Bu Kâinat Enerjisi yada Kozmik Enerji, sonsuz derecededir ve sonsuz derecede 'marifete' sahiptir.

«Yaratıcı Kudret ile bu Kâinat Enerjisi'nin 'temas noktası'nı bilmiyoruz, fakat bir 'temas noktası' olduğunu biliyoruz; bu 'temas noktası', fakat, nasıl, ne şekilde, ne hâlde meydana geliyor, bilmiyoruz.

«Temas Noktası mevcut olduğuna göre, 'sonsuz marifete haiz' bu Kâinat Enerjisi, bu Serbest Enerji; en ağır-en kaba kütleden en seyyal-en süptil kütleye kadar, bütün varlıkların ve eşyanın meydana gelmesine sebeptir.»

(Sadıklar Plânı - 5 ... Böl: 3/Sıra - 5)

- (36) «... hepinizin, bedenli varlık olarak hepinizin sahibi, sizin bedeninizin esasını meydana getiren, Müteal Zekâ'dır. Yaradan olan Allah, bu Müteal Zekâ'nın, bu işleri yapması hususundaki müsaadesini veren Mutlak Kudret Sahibi'dir.

«Bu iki noktayı birbirinden tefrik etmeye çalışınız.»

(Sadıklar Plânı... 7-8-1970 ... C - 9)

- (37) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 5/Sıra: 80, 81, 83, 84

- (38) Bkz: **BİLGELER PLÂNI** - 1 ... Böl: 4/Sıra: 19, 20; Ek-3/b; Ek-5

- (39) Bu rakamlar sabit olmayıp, her kaynakta farklı farklı değerler hâlinde belirtilmektedir. Bunun sebebini **Öncüler Plânı** şöyle açıklamaktadır:

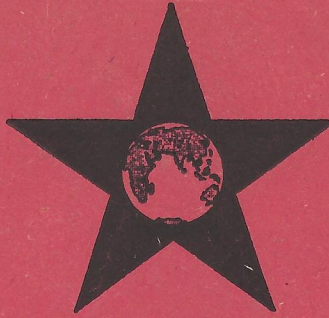
«Gerçekte, dünyanın tarihinden bu yana, bütün tarihi boyunca, bu tip parametre değişikliği, [sadece] bir kere ve [sadece] bir tip olmamıştır...

«Çeşitli devirlerde, çeşitli değişiklikler müşahade etmek kabildir ve sizin bugünkü ortamınıza gelinceye kadar, dünya, değişik, çok değişik [ve] hatta kıyaslanamayacak şartlardan geçmiştir. Bu arada, bu şartların meydana getirdiği karışıklıkların, sizin eski tarihlere yönelen çalışmalarınızı da etkilediğini ve karıştırdığını belirtmek gerekir.»

(Öncüler Plânı - 1 ... Böl: 9/Sıra - 7)

- (40) «Kâinatınız'ın maddî yapısını meydana getiren 'cevher' teşekkül ettikten sonra, yani mevcut olduktan sonra, ruhsal varlık ile teması, bir 'mukadder' hâline geçiyor. Zira, [madde'nin] kendisinin 'varlık' hâline dönüşümü, yani 'form sahibi olması', müşekkel hâle geçmesi, ancak [madde'nin] kendi özü'nün, ruhsal enerjiye, 'ruh'un imajinatif formlarına' ihtiyacı vardır.»

(Sadıklar Plânı - 5 ... Böl: 3/Sıra - 9)

Dzyan Kitabı, beşer tarihinin en eski semavî kitaplarından biri olarak nitelenir. Orijinali kuşkusuz, şimdiki beşeriyetin anlayabileceği-nin ötesinde ve üstünde birçok yüksek konuları, olayları ve varlıkları anlattığı ve gizemli lisanlar ile kayıtlıdır. Ne varki, çok küçük ve önemli iki bölümü, beşeriyete sunulmuştur. Bu bölümler, «evrendoğum» ve «beşerdoğum» konularını içermektedir.

Kâinatlar, varlıklar tarafından meydana getirilen, sonsuz varlık eserleriyle doludur. Bu meydana getiriş, Mutlak Allah'ın Yarattığı sonsuz Yaradılış'ın Prototip Varlıkları'nı, ruhsal faaliyetler ile Kâinatlar içerisinde ortaya çıkarmaktadır. Dolayısıyla, ruhların meydana getirmesi, 'yaratma' değil, 'ortaya çıkarma'dır. Çünkü, Sadıklar Plânı'nın dediği gibi: «Bilgi'nin gelişi, Kâinatlar ötesidir. Bilgi, Kâinatlar'ı yaratır.» (1962). Bilgi ise, Mutlak Allah'ın, Yaradılış'ın Bilgisi'ne dahildir ve Varlıkları'nın bilmesine ve ona tasarruf etmelerine izin vermiştir. Bu ilâhi izin ile, varlıklar, Kâinatlar teşkil etmektedirler.

Dzyan Kitabı, üstte belirtilen hususa ilişkin, oldukça sınırlı bir bilgi ihtiva etmektedir. Fakat, İnşaatçı Kozmik Varlıklar ve faaliyetleri hakkında ise, bazı ön anlayışlar verecek bir çok bilgileri de taşımaktadır. Ki gelecekte, bunlara ait pek çok «Semavî Gerçek» açığa çıkarılacaktır.

Bu yapıtla, şu konulara ilişkin bilgi edinebilirsiniz :

Dzyan Kitabı ve Mevcudiyetinin Çeşitli Kanıtları.
Dzyan Kitabı ve Milyonlarca Yılın Beşerî Tarihi.
Dzyan Kitabı ve İlâhi Varlıkların Yeryüzündeki Faaliyetleri.

Kâinat'ın Teşkili Süreci ve Ortaya Çıkışı Olayı.
Beşer'in Teşkili ve Yüce İlâhi Varlık Grupları.
Dzyan Kitabı ve İçerdiği Bilgiler'in Etüdları.